

Ziya Bekar

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

24.01.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ziya Bekar

ÖZ GEÇMİŞİM

Ben 1959 yılında Konya İli Seydişehir ilçesine bağlı Toros dağlarının eteğinde Küçük şirin bir köy olan Tol köyünde dünyaya geldim.

Aydın ili Germencik ilçesi Balatçık köyü nüfusuna kayıtlı olup, ilk okulu Balatçık köyünde, orta öğrenimimi de ortaklar ve Aydın İlinde okudum. O yıllarda yerel gazete olan germencik gazetesinde yazdığım şiirleri yayınlama imkanı buldum. Askerliğimi de, İzmir Hacılar kırı ve Kıbrıs da yaptım. Askerlik dönüşü Polis olmak için müracaat ettim. sınavları kazanarak, Afyon polis okulunda okudum. Polis eğitimini tamamlayarak İstanbul ili TBMM Milli saraylar Koruma Şube Müdürlüğünde görev aldım. Şark görevini şanlı Urfa da Tamamladıktan sonra Kocaeli iline atandım. Kocaeli depreminden sonrada, İzmir ili emniyet müdürlüğüne tayin oldum.

2006 yılının kasım ayında emekliye ayrılarak Aydın İli Çine İlçesine yerleştim. 2007 yılının şubat ayından, ekim ayına kadar Çine marдан gazetesinde köşe yazarlığı yaptım. köşedeki yazıları genel içerikli olduğundan dolayı valilik kanalıyla engellenmiş oldu. Şu anda internet ortamında yazılarımı değerlendiriyorum. Şiirlerimin bir kısmı Yeni Asır ve Madran gazetelerinde de yayınlanmıştır.

Hoşça kalın.

Ben Bir Çocuktum

Ben bir çocuktum,
Koşup oynayıp gezecektim,
Ve okuyarak büyüyecektim,
Öğretmen olup öğretecektim,
Doktor olup koşacaktım
Hasta yaraları sarmak için.

Bir gün bir kabus çöktü
Aklım ermeden,
Savaş barış nedir diyemeden
Saddam'ı Bush'u bilmeden
Bombalar indi bir anda
feryadımı duymadan
yıkıldı her taraf patlayan bombalardan.
Ne anam vardı artık nede babam
Ne acı nede korku vardı yalnızlığımdan,
Elime silah tutturulmuş
Neyin ne olduğunu anlayamadan,
Ağırlığı fazla benim kendi ağırlığımdan
Dediler bana
Karşınızda adam var, işte o adam.

Ne anam vardı artık nede babam
Kızarmış çöl toprağı
Kan vardı her tarafta, kırmızı gül gibi kokan
Yıkılmış tüm hayallerim, karanlık bir dünyam,
Karşınızda adam vardı işte o adam,
Kısacık yaşama sığmış, okundukça bitmeyen
Uzun mu uzun bir roman.

30/04/2003

Ziya Bekar

Allah İle Beni Aldatma

İslam'ın ışık tutan yoluna
Bakıyorlar korkmadan falına
Küfürler uçuşuyor havada
Yol gösteriyorlar bize
Hedef ılımlı İslam da

İlimli İslam bir safsata
Allah-ı kullanarak beni aldatma
Allah ile kulu arasına girip yatma
Çarpılırsın bir gün, şeytan azapta!
Gerçeği Atatürk'ün gösterdiği İslam'da

27 Temmuz 08

Ziya Bekar

Anlatırım Sana ve Senin Torunlarına

Bu vatan için kanını toprağa akıtan asker,
Şehitlik mertebesine eren o asker,
Sorarsan eğer bir gün bana!
Anlatırım sana ve senin torunlarına.

İş adamı yatlarında sıkma başlarla
Seni veririz Allah, Allah nidalarıyla kara toprağa
Benziyorlar yatlarda saf kan Arap atına,
Bir gün anlatırım sana ve senin torunlarına.

Onlar zevki sefada iki mavi arasında
Ayaklar Akdeniz'in mavi sularında
Baş mavi gökyüzünün bulutlarında
Sen mezarda, onlar dünyada zevki sefada
Bir gün anlatırım sana ve senin torunlarına.

Sözüm sana değil bu vatana şehit düşen asker
Sözüm ona Cumhurbaşkanı, Başbakan
Vatanın her karışı satılıyor, sattılar baksana
Sakin kızma bana ve benim yandaşlarıma,
Bir gün anlatırım sana ve senin torunlarına.

Ziya Bekar
12.08.08 saat 00.02

Ziya Bekar

Anneler Günü İçin Özel

Sen annemdin
Benim canım annem
Paylaşılmayan büyük
Dedikleri şu küçücük
dünyaya
sevgi dolu kalbinde, çiçekler
kalbinde açan çiçekler içerisinde
sevgi dolu yüreğinle getirdin beni
Şu vefasız,
acımasız dünyaya.
Beni bağrına bastın
Beni sevdin, sevdin
karşılık bile beklemeden.
Küçüktüm,
ellerim yumuk yumuktu
Gözlerim kıpır, kıpır
Kimseyi tanımadan
seni tanıdım anne.
Benim güzel annem,
Kimseyi koklamadan
senin kokunu aldım
Bana memenden süt verdin,
hayatıma can verdin
Sarılıp şefkat verdin
Beni büyüttün,
ve de
Yürüttün,
beni yürüttün.
Senden habersiz sokağa çıktım
Ve sokakta düştüm ağladım
Sende benimle düştün
sende ağladın
Hem de sessiz göz yaşlarını göstermeden.
Ben çığlık çığlığa kahkahalarla gülerken
Sende benimle güldün.
Yanlışlarımın yanında, doğrularınla
Toplum içindeki toplum kurallarında
Güzel ve iyi yaşam tarzında
Hayatımın her boyutunda
Hep sen vardın yanımda.
Hep sen vardın yanımda
Benim güzel annem
Benim güzel annem.
İçimdeki beni, ben yapan sendin
Ekmek hamuru gibi yoğurdun
Ona en güzel şekli verdin
Diken olmayı değil
Bana hep gül olmayı öğrettin.
Baş tacı olup yakaya takılmak için
Benim güzel annem.
Ben sevmeyi bilmeden
Bana sevmeyi öğrettin

Hep kulağıma fısıldadın
Sen hep güzel bir söz ol
anılmasını bil dedin
Benim canım annem.
Beyaz olmuş
zenci olmuş
Kızılderili
sarışın olmuş
fark etmez
Kadın olması
ve anne olması yeter
Sevgisiz dünyada zaman geçmez.
Tüm umutlarınız sevgiyle dolsun.
Anna Jarvis adına tüm dünyadaki
Annelerin anneler günü kutlu olsun.
Ziya Bekar

Asamatos Köyü

Doğa sessiz ve sakin!
İçim sessiz ve sıkın,
Yıldızlar sönük ve donuk!
Akşam saat yirmi otuz
ASAMATOS köyünde.
Duygular, düşünceler karmakarışık
Sanki savaş var beynimin içinde
Oturuyorum kapımın önündeki kaldırımında
Ne mantık ne düşünce kalıyor insanda
Tımarhanelik bir deli oluyorum
Elim çenemde, benliğini yitiriş
Düşünen adam misali
Düşünüyorum boş!
Oturuyorum boş!

Çıldırıyorum.

Tımarhanelik bir deli oluyorum.
On uç ayı bekleyiş ve arayış
Ne yapacağımı bilemiyorum
Güzel Kıbrıs'ın ASAMATOS köyünde
Düşünmekten yoruluyorum
Düşünmeyi istemeyip
Elimi çenemden yavaşça çekiyorum
Görkemli ve gizem dolu,
Dehşetli görünüşüyle duran
Beş parmak dağlarına bakıyorum
Hava kararıyor
Beşparmak dağları hırçınlaşıyor, devleşiyor.
Artık bu köyde eskisi gibi
yarasalar da uçmuyor
akşam yirmi birde ASAMATOS
Karanlık da kayboluyor
Kalbim sanki duruyor
Güzel, tertemiz sessizliğin içerisinde
Ruhum göklere uçuyor.
Gözlerim ebedi olmayan

.....
Bir uykuya dalıyor.
Gece saat yirmi dört den sonra
Rumca ismi ASAMATOS
Yeni ismi ÖZHAN köyünde.

(1981 yılında Kıbrıs da asker iken yazılan şiir.)

Ziya Bekar

Aşk Denilen Şey

Aşk denilen tutku
karmaşık bir yoldur.
Bilinmeyen bir şeylerle
İnsanları alır götürür bilinmeyenlere
Sonsuzluk içerisinde güldürür
İşte bu cennettir.
Bazen de
sonsuzluk içinde öldürür
alır götürür cehenneme
İşte bu nice ocakları söndürür.

Ziya Bekar

Aşk Ve Sevgi

Sen sen ol dediler,
Ben ben olamadım,
Aşkı mevlanadan,
Sevgiyi yaradandan aldım...

Ziya Bekar

Atam Sana Şikayetim Var

Yaşadığım bir vatan var yorulmuş artık
Kan kaybediyor, yarası derin mi derin
Talan edilmiş, hortum'lanmış havalar serin
Türkiye'm böyle olmamalıydı dünyadaki yerin

Atam sana şikayetim var
Senin yarattığın o güzel vatan
Can çekişiyor ölüm döşeğinde
Şikayetim ondandır sana atam

Çiğ oldu; kimse dinlemez şikayeti
Yöneticiler bıraktı siyaseti
Kimi oldu ünlü bir tivisci
Kimi oldu lüks otelde süvitci

Ülkede kötüye gidiş başladı mı,
Arada bir asker sessizce gelirdi
Postal sesleri her yeri inletirdi
Şikayetim ondandır sana atam

Bir başbakanımız var Allah a emanet
Hasta adam dediler koptu kıyamet
Yüce mecliste mi? Nerede siyaset?
Kaşlarını çatma atam şikayetim ondan

Bir zamanlar gençti, dinamikti
Lakabı Kara oğlan adı verildi
1974de kızım Ayşe tatile gitsin denildi
bir destan yazdı, Kıbrıs fatihydi.

Bülent Ecevit hastamı, hasta
Hep destek olurdu ona baba
İç, dış politika ve Avrupa da
Kalkmadan otururdu masada

Birileri düğmeye basıyor denildi
Aklın neredeydi, bu düğme ne ki
Aklıselim insanlar bile isyan etti
Siz hala rüyadasınız milletin vekilleri

Rahşan hanımın bir eli yağda bir eli balda
Kalktı kükredi bunca sene sonra şaha
Bin bir sorun dururken ortada
Gözlerini çevirdi genel affa

Hazırlandı af için berbat bir yasa
Başbakan müjde dedi Rahşan hanıma
Küstürdüler bizi girdiler kanımıza
Sana şikayetim ondandır Atam

Çıktı çıkacak derken yasa
Ülke sürüklendi bir anda kaosa

Cezaevlerinde ölüm oruçları
Sokaklarda polis postalları

Daha dün iki polis şehit edildi
Bir anda ülke gündemi değişti
Ankara da sağ, sol dehşeti
Sana şikayetim ondandır Atam

Dilin kemiği yoktur dediler
Kürsüye çıkıp çemkirdiler
Demokrasiyi Ankara dan değil de
Diyarbakır dan başlatacağız dediler

Seçim gezilerine çıkıldı il, il
Kürsüde yabancı sarışın vekil
Bölücü sözlere olsun diye kefil
Sana şikayetim ondandır Atam

Bir AB tutturuldu gidiliyor
Toplantı anında karşımıza örgüt dikiliyor
AB parlamenterleri gayet rahat
Özür dileyerek bizle dalga geçiliyor

Yine haclı seferleri cepheler acıyor
Helsinki, Cenevre ve diğer kentlerde
Çaba harcanıyor Lozan-ı fes etmeye
Sana şikayetim ondandır Atam

MİT beklenmedik anda çıktı sahneye
Vize verilsin diyor Kürtçe TV ye
Anayasa mahkemesi, ardından TRT
Niye, bunca yıldır dökülen kan niye

Sana şikayetim var Atam
Sağlam temellere oturttuğun bu vatan
Çalınıyor, çırpılıyor, sürüyor hala talan
Sistemi bozdular, sistemsizlik sürüyor Atam

Sana şikayetim var Atam
Sana şikayetim şundandır Atam
Sana şikayetim ondandır atam
Sana şikayetim bundandır atam.

Bu şiir 1999 yılında yazıldı.

Ziya Bekar

Başlayalım Yeni Baştan

zaman kavga zamanı,
fikir çıkmazında
insanları bilgilendirme zamanı
fikirlerin doğruluğunda
Yeni dünya, yeni ufuklar bu topraklarda
Ağlayalım beraberce, özgürce uçalım
mavi bulutlara.

Başlayalım yeni baştan
tüm insanlarımızla
El ele, diz dize, omuz omuza
hep beraberce
Kendi kaderimizi gelecek için yazalım
Araştıralım, bulalım en güzelini ve iyisini,
Rahat ettirelim bizi ve gelecek nesillerimizi.

Ziya Bekar

Bayram Benim Neyime

Biz asker olduk Kürt'ü Türk'ü kışladayız
Vatan millet uğruna, canlar! dağlardayız
Anadan, babadan, yardan, ayrı uzaktayız
Bayram gelmiş derler, bayram benim neyime

Bolu ve Eğirdir de komandoda yetiştik
Kelle koltukta teröre boyun eğmedik
Yeri geldi can pazarında şehitler verdik
Bayram gelmiş derler, bayram benim neyime

Bir emir geldi gidilecek Gabar dağına
8 Ekim 2007 düştük terör tuzağına
önce bir bomba kaldık mermiler arasında
bayram gelmiş derler, bayram benim neyime

komutan Ahmet'e şehitlik unvanı verildi
Arkasından genç bedenler bir bir devrildi
Ateş düştü, kan ağlıyor Sarı oğlu ailesi
Bayram gelmiş derler, bayram benim neyime

Mehmet okuyordu Anadolu üniversitesinde
Kamuyu bitirip yönetici olacaktı bir şehre
Ana bitmiş baba bitmiş sarıldılar şehidine
Bayram gelmiş derler, bayram benim neyime

Denizli ili kutluca köyü köy meydanı
Bayram gelecek bayraklarla süslenmiş her tarafı
Ana ağıt yakar, kuzumu getir Şirnak dağları
Bayram gelmiş derler, bayram benim neyime

Altı ay önce yüzükler takıldı, nişan yapıldı
Şahit oldu Corum Aşılı armut köyü köy halkı
Şirnak'tan haber geldi, Ana yüreği kan ağladı
Bayram gelmiş derler, bayram benim neyime

Son operasyon az kaldı derdi. Beklerdi annesi
Emrah Eryılmazla yıkıldı Niğde Kirli dere beldesi
Evine hüznün çöktü yirmi sekiz gün öncesi
Bayram gelmiş derler, bayram benim neyime

Acılı baba Türk milletinin başı sağ olsun dedi
Bu uğurda bir Seyfi gider, on Seyfi gelir dedi
Tabutun taşındığı yer samsun ili merkezidi
Bayram gelmiş derler, bayram benim neyime

Fettullah yetim büyüdü, köyün çobanıydı
Annesi onlara hem analık, hem babalık etti
Sizden ne istediler, oğlumun da beresi maviydi
Bayram gelmiş derler, bayram benim neyime

Diyarbakır Sati köyüne Kürtçe ağıtlarla gömüldü
Ağlama ana bende kürdüm. Bir binbaşının sözüydü

Ağlayıp da sevindirme o zalim, şerefsiz terörü
Bayram gelmiş derler, bayram benim neyime

Konya kula ilçesi canım ana köyü toplandı
Evlendirdiler, yemeklerle Ayşe ile Murat'ı
Hakkını helal et Ayşe'm gidip de dönmemek vardı
Bayram gelmiş derler, bayram benim neyime

Beni Turgay'ıma götürün. İçime taş düştü, taş, taş...
Doğu Anadolu, köyü Cumhuriyet ili Kars
Şehit oldu işte, iki oğul daha var ne büyük şans
Bayram gelmiş derler, bayram benim neyime

Baba sakat çalışmıyor Mehmet'i gözlerdi
Anne son operasyon, son yirmi üç gün derdi
Konya Kadınhanı örnek köyü birden alevlendi
Bayram gelmiş derler, bayram benim neyime

Al ana sandıklarda sakla benim mavi beremi
Vatan için şehit verdim, ben bu naçiz bedenimi
Unutma ben öksüzüm, ben komandoyum, ben askerim
Bayram gelmiş derler, bayram benim neyime

Artık büyüdün, gurur kaynağımız asker oldun dediler
Hiç bırakır mı dävulsuz, zurnasız Gaziantep'liler
Unutma ben öksüzüm, ben komandoyum, ben askerim
Bayram gelmiş derler, bayram benim neyime

Adım Ahmet şükrü memleketim Erzurum tosunlu
Üzölmüyorum şehit oldum diye, geldi yolun sonu
Şehit kanı kurumaz, dolaşır ayağına böyle bilin bunu
Bayram gelmiş derler, bayram benim neyime

Beni merak etmeyin geleceğim kurban bayramında
Vatan borcu derken Caner, şehit düştü ramazanda
Toprağa verildi Afyonkarahisar, Sinanpaşa ayvalıda
Bayram gelmiş derler, bayram benim neyime

Şirnak'ın namaz dağı etekleri, mayınlar patladı
Kars cumhuriyet köyü, Tahsin yıldırım yılmazdı
Hain pusu ana yüregini yaktı,dağlara adını yazdırdı
Bayram gelmiş derler, bayram benim neyime

Şahadete erenlerden üçü Mehmet'ti, ikisi Ahmet
Caner, Turgay, Tahsin, Fettullah, Seyfi, kasım, Murat
Bayram, Emrah, Sıddık, bir kuş gibi uçup gittiler
Bayram gelmiş, bayram benim neyime derler

Kadir gecesi dualar okundu sizlerin gecesi oldu
Dillerde üç kulhü bir fatiha yer gök dua doldu
On beş şehit cenneti alada sonsuza dek yer buldu
Bayram gelmiş derler, bayram benim neyime

9 Ekim 2007

Ziya Bekar

Benim Ortaklarım

Anadolu isyanının çıktığı yer
Mustafa'nın çarmihın dan son defa baktığı yer
Sekiz bin başın kesildiği yer
Tarihe sayfa olmuş benim ortaklarım

Ballı incirleri hep beraber yemek için
Özgürlükçü halk yolunu seçen şeyh Bedrettin
Biliyoruz ortaklar senin savaş yerin
Unutulur mu bu aç tarihimiz sensiz

Ardan zaman geçerek burası iskele olmuş
Gelen Yörükler burayı yurt tutmuş
Osmanlının son döneminde yunanın durağı olmuş.
Tarihe sahne olmuş benim ortaklarım.

Mareşal Fevzi çakmak ve Atatürk beraberce gelmişler
Halka sual sorup yanıt almışlar
Bir karar verip adını Ortaklar koymuşlar
UNUTULURMU bu anı tarihimiz sensin.

Ziya Bekar

Bırakmayın Bizi

Kimi almış başını gidiyor,
Bina üstüne bina yapıyor,
Kimi oturmuş ağlıyor,
Dert üstüne dert yapıyor.

Kararmış geceler yanmıyor lambası,
Kapanmış odaya duyulmaz sesi,
Dinlesen açlıktan kokar nefesi,
Hani nerede isteriz adaleti.

Adalet değil bu bir illet,
Eşitlik isteyin ey millet,
Hani nerede o devlet,
Zam üstüne zam yapıyor.

Ziya Bekar

Bir Başka Olacak Bu Yaz

Rengarenk ışıklarla süslenmiş,
Marina da
Birbirinden güzel
Geline benzemiş gemiler.
Işıkların yansıması
Denizde,
Pırıl, pırıl yakamozlar
Boşta gezenlerin,
boş kalfası insanlar.
Deniz renk cümbüşü;
Mavi, kırmızı, beyaz
Bir başka olacak bu yaz.
Marina da cümbüş ve saz;
Kızarmış ızgarada turna mezgidi,
Yanında rakı beyaz mı beyaz,
Bir başka olacak bu yaz.

15/08/1999

Ziya Bekar

Bir Başka Oldu Bu Yaz

Bir başka olacak bu yaz
İki gün önce söylemişim.
Saatler 03_03 ü gösterdiğinde,
Kiyamet köptü sandık.
Neyleyeyim ben malı mülkü,
Serveti, sarayı köşkü.
Kırk beş saniye
İnsan hayatından çok şey götürdü,
Yer kükredi,
gök sustu,
Dünyalar yıkıldı,
aydınlıklar karardı,
Bir çok yer toprağa gömüldü.
Şehirde hayat durdu,
Sokaklar çıplak kalmış insanlarla doldu,
Siren sesleri bir anda şehri sardı.
Yıkıntıların altından feryatlar yükseldi.
Çaresizlik içinde,
Dişiyile tırnağıyla enkazları yardı,
Bir can bir candır dedi.
Çaresizlik içinde,
Dişiyile tırnağıyla enkazları yardı.
Karanlıklar içerisinden,
Umuda bakan
ne canlar kurtarıldı.
Denizde renk cümbüşü demişim,
Kızıl bir alev topu patladı.
Marino da cümbüş ve saz demişim,
Şehirde feryat figan vardı.
Kızarmış ızgarada turna mezgidi
Demişim,
Alevler içinde yanmış cesetler,
Kızarmış İnsan etler vardı.
Bir başka olacak bu yaz demişim
Depremden iki gün önce
İnanmadım,
Bir başka oldu bu yaz.
Bir

Başka

Oldu

Bu yaz.

25/08/1999

Ziya Bekar

Bir Gönül Buldum

Ömrümün acılan ilk baharın da
Meyveler verecek bir gönül buldum
Ben bu aşk yolunun daha başında
Mutluluk verecek bir gönül buldum

Aşk çilesiyle kalbim durmadan yanarken
Feryadımı işitip hep duyanlar varken
Dağları aşarak gönlüme şifa ararken
Beni güldürecek bir gönül buldum

Ziya Bekar

Bir Kıvılcımla Ben Ateş Yakarım

Güneşin batışıyla bulutlar kızılışır
Yangın yerine döner yürek
Eğer umut yoksa sonunda
Karanlık içinde yok oluşum demek.
Umut denen şey göz kırpar ise bana
Engel tanımaz yüreğim,
Karda, fırtınada, boranda
Kim tutar beni, yüreğim hep firarda
Karanlıkları sevmem yok eder yırtarım
Senin sevdanla ben varım
Karanlığı aydınlatmak için
Bir kıvılcımla kocaman bir ateş yakarım.

Ziya Bekar

Bir Yanım Gül, Bir Yanım Ten

Biz nisan yağmurlarında tanıştık,
Sırılıklam aşıktık,
sırılıklam aşıktık,
okul yolunda, cezaevi arka sokağında,
Sırlı sıklamdık yağın yağmurlarda
Bir bütündük esen fırtınalarda
Kapıldık akan sel sularına
Gidiyoruz işte nisan yağmurlarında
Ruhumun derinliklerinde ıslanırken ben
Bir bülbül sesiydin sen
Gönül pınarımdan su içen
Sırılıklam aşık ben
Sırılıklam aşık sen
Bir yanım Gül bir yanım Ten
Yanımda hep sen vardın Gülten.
Okul yollarında yunus gibi çile çeken
Bana Hayamça yaşamayı sevdiren
Her yağın yağmurda,
esen fırtınada
İçimdeki ateşi alevleştiren
Sırılıklam aşık ben
Sırılıklam aşık sen
Bir yanım Gül bir yanım Ten
Yanımda hep sen vardın Gülten.
İçimdeki sonsuz ateşinle ruhumu aydınlattın
Hava kararmış karanlığa bürünmüş
Ruhum çileyi, çileden ateşi,
Yanan ateşten aydınlığı görmüş
Sen bu kalpte çürümüş yok olmuş
Koçanda yeşeren filizlerde solmuş
Her nisanda yağın yağmurlarda
Düşer hep aklıma
Sırılıklam aşık ben
sırılıklam aşık sen
Bir yanım Gül bir yanım Ten
Yanımda hep sen vardın Gülten.
Sen yoksun artık yanımda
Bir başkası var artık seni seven
Sen mutlu ol emi Gülten.
Sen!
Mutlu ol
Emi
Gülten.

1980 Yılı

Ziya Bekar

Biraz Hayyamlaştım

Sen yoktun güzelim ama
Yanımda Ömer Hayyam vardı
Biraz hayyam'laştım
Elimde bir kadeh vardı
Şarap yerine, aslan sütü rakı
Ne cehennemi düşündüm,
Nede cenneti,
                  hani ne gideni gördüm
                                  nede geri geleni
sen yoktun güzelim ama
Hep seni düşündüm seni.

Ziya Bekar

Bu Bir Yaşam Tarzı

Bana adres sorma bende adres çok
Yazlık mı istersin kışlık mı?
Yazlıklarım saymakla bitmez
Bak iyi dinle dostum!
Bu mekan içinde ben mekansızım.
O güzel semtlerde kurulmuş parklar
Ve rüzgarın etkisiyle en güzel şarkıları söyleyip
Yaprakları saz çalan ağaçlar
Bana adres sorma
Bir köprü ayağı altı
Yatak yorganda istemez
Bu bir yaşam tarzı
Pejmürde bir hayat yaşıyorum.
Kimsenin istemediği bir dervişim ben
Çöpe atılmış yataklar benim yatağım
Çöpe atılmış yorganlar benim yorganım
Ben otoyol kenarında trafik yoğunluğunda
Elinde bir şişe şarap
Lüks otolardan para dilenmeyi
Vermezlerse küfretmeyi,
Bazen elimde,
baly sıkılmış bir naylon torba
Baly çekmeyi
Şehrin en işlek caddesinde şarap içmeyi
Kirli ve pis yırtık elbiseler
giymeyi seviyorum.
Yazları yaşıyorum!
bir hayat sürüyorum!
Kış geldi mi bir mekruh bina
Sessizlik okyanusuna gömülmüş
Çile dergahında ne günler görmüş
Çile dergahında çile çekmek bizim işimiz.
Sessiz sedasız mekruh binada
Bir bakmışsın ölmüş.
Polis eşliğinde ve belediye
Kimsesizler mezarlığına gömülmüş.

Ziya Bekar

Bu Düzene Dur Diyelim

Ta, eskilerden,
Eski insanlar anlatırlar
Sohbetleri vardı, sevgileri vardı.
Nede güzel aşkları vardı.
Günümüzde kavga var,
bu kavga yaşam kavgası
Günümüzde kavga var,
sınıf kavgası
Gelecekte umut dolu günler var
Liselisinde, üniversitelisinde
Memurunda, işçisinde,köylüsünde.
Yaşam dünden gebe onlara! ! !
Günden güne zorlaştırıyorlar,
Kader diye,
şans diye
yaşamayı
Bir avuç toprakta
umut diyor tütüncü,
Bir avuç toprakta
huzur diyor pamukçu,
Bir avuç toprakta
ekmek diyor işçi,
Alın terini, emeğini alamıyor işçi
Soyuldu;
Elinden alındı ekmeği
İyi dost denen
kalleşlere satıldı emeği
Gün geliyor işte o gün
İşte analarım, bacılarım,
Bu düzene dur diyelim.
Yürüyelim, yürüyelim
Sert adımlarla gidelim
Kader şans diye beklemeyelim
Liselisinden , üniversitelisine
Köylüsünden göçerine
Haykırarak sesleniyorum.
Bu gidişe son verelim
Bu düzene dur diyelim.
Gidişe dur diyelim
Düzene son verelim.

Ziya Bekar

Buruk Bir Şarkı Makamı Hüzam

Benim Yalnızlık şehirde değil,
Yalnızlığım bu şehre yansımış,
Buruk bir şarkı makamı hüzzam,
Sorsalar insanlara yalnızlığı,
Farklı farklı yaşam içinde makam,
Ama sonuç da Hüzam!
Sen öyle yaşarsın,
Sahilde, Denizde bir yat da
Kadehi kadehe vurarak kırarsın
Ama ben, o, bu, şu,
Yitik diyarların insanları onlar
Yalnızlıklar onlara bir hiç,
Kır kalemini! ...
İdam et beni! ...
Tozlu raflarda duran,
Sayfaları açılmamış,
Kitap sayfalarının satırlarında ara beni.
Buruk da olsa yaşam,
Yalnızlıklarımın içinde
Benim yalnızlığım bu şehre yansımış,
Buruk bir şarkı makamı Hüzam.....

03.08.2008

Ziya Bekar

Çift Başlı Engerekler

Sardılar etrafımızı dört bir taraftan
Çift başlı engerek yılanları
Göz açtırmıyor!
nefes aldirmiyor.

Bir an!
Güneş doğuyor yeni umutlarla
Kucaklarken kara toprağı
Benim insanım,
benim kardeşim,
bacım, anam

Umutlarını ekmeye.
İşte türküler dudakları arasında
Gülmeyen,
alın teri kan
işte yaşam, alın teri kan, kan ekmek
Umutsuz kalmak,
Umutların yeşereceğı yerde.

Ben bilirim,
dışarıya misyonerlik edenleri
Kalbimde dinmeyen bir sızı
Başkent kapılarında dolaşan
Nice aç insanlar,
kurtuluş savaşı kahramanları
Çoğunun toprak oldu umutları.
Çift başlı engerekler arasında
Altın kafese konulmuş
Ah vatanım, ah vatanım diyen
Bülbülde olmak istemiyorum.
Benim üzüldüğüm
belki bülbül ve gül
Belki de en sevdiğim
bülbül ve gül
Özgürlüğüne kavuşup öten o bülbül.

.....
.....
Gemilerini getirip limanlarımıza,
gemileri gitmeyen
Uçaklarını getirip hava alanlarımıza,
uçakları gitmeyen
CIA, FBA ajanları ile yerleşip,
beyinlerimizi yıkayan
Yıkanmış beyinleri bize sevdiren
Ey kötü zihniyet.....

Geldiler tatlı bir gülümsemeye
Geliyorlar şimdilerde hafif acıtarak
Gelmeye devam ediyorlar
Sindirilmemişleri sindirte, sindirte
Hazmı kolay olsun diye
Elde avuçta ne varsa almak için
Önce eğitime el attılar

İlk öğretimden üniversiteye kadar
İlim diye bize eğlenceyi sattılar
İşçi, memur ve halk yoksul
kemer sıkılıyor
Emperyalizmin ayakları altında
Ticaret can çekiyor,
tarım bitiyor,
Zeytin,
zeytincim ağlıyor
İncir,
İncircim de ağlıyor
Pamuk,
Pamukçu hepten yok oluyor
Sanayi son nefesinde
Tabuta girmeye çalışıyor
İMF tüm ipleri almış eline
İstedığı yöne çekiyor.

Ziya Bekar

Çocukluğa Özlem

yıllar sonraydı,
Çocukluğumun ve gençliğimin,
Geçtiği yerlerdeydim.
Aydın ili

Germencik ilçesi
Ortaklar bucağında.

Bir bayram şenliği, Cıvıl, cıvıldı her taraf,
Sokaklarda çocuklar
İçimde bir hüzün ne tuhaf
Çocukluğumu özledim geçmiş yılları anarak
Ne güzeldi o zaman TARIŞ karşı
ay doğdu sokak

Demiryoluna paralel kerpiçten iki odalı bir evimiz vardı
Uzayıp giden demiryoluna çaprazdan bakardı
Gece olup yatağıma uzandığımda,
Odamın tavanda bulunan

Bir tavan penceresi vardı
Yazın, uzun gecelerinde yıldızları
Kış gecelerinde akıp giden kara bulutları vardı.
Çocukluk işte kardeşlerim ve ben
tavandaki pencereden
Vazgeçilmez tutku, sayardık yıldızları.
Arada bir tiren düdüğü çalardı daha şehre girmeden
Uyku saatimizin geldiğini anlardık,
Gözlerimizi kapatıp,
hayallere dalıp
uyuya kalırdık.

Gece yarısı, saat bir treni, buharlı bir tren
Belli ki pompanın vanası açılmış su ikmali yapıyor
Diğer yandan da kazana kömür atılıyor,
Arada bir acayip bir sesle
Dışarıya buhar bırakıyor.
Hareketine yakın ıslığa benzeyen bir sesle
düdüğünü çalıyor.

Tiren gidiyor her taraf sessiz
Biz uykulardayız çaresiz.

.....
Uyanıyoruz, gözlerimizi ovuşturarak
Dışarıda tren ve tren düdüğü
Ve odamda ben
ve evlerinde insanlar
Saate bakmadan saatin kaç olduğunu biliyorlar
Çünkü bu üç treni,
üç on beş de hareket diyorlar.
Ben ve benim gibi kim bilir kaç kişi
Geçenin bu saatinde ihtiyaç gideriyor.
Tekrar tatlı bir uyku sabah oluyor.
Sokakta çocuklar tekrar cıvıl, cıvıl oluyor.

.....
Hani demiryolu kenarında dut ağaçları vardı ya
Ah Erdal ah
İşte onları özledim,

Çocukluk işte dallarına çıkardık
Sen beyaz Dut'a,
ben ise kara Dut'a
Bilmem neden, kara Dut'un tadı başkaydı,
Ama sen sevmezdin
Bazen muziplik yapardık
Yoldan geçenlere dut atardık.
Bize kızmasınlar diye de aşağıya bakmazdık
Bazen bir kara tren gelir, kazanına kömür yeni atılmış
Dallar arasında dumanın içinde kalırdık
Çocukluk işte işimiz bu, bundan hoşlanırdık.
Ah Erdal ah
biz ne güzel arkadaşlık
Sen parlak zekanla ilginç şeyler yapardın
Hatırladın mı? bilmem,
Sinemacı kamilin sinemasından
Parça filmler getirirdin, sonrada bir Tursil kolisi
Karşılıklı iki delik açtık mı
seyyar sinema tamam
Toplardık tüm çocukları
Senin elinde film kareleri, benim elimde fener
Işıklar bir anda söner,
Beyaz parlak duvarda kare, kare filmler
Bunlar sessiz filmler,
bazen Erol taş,
bazen Cüneyt arkın.
Ah Erdal ah biz ne güzel arkadaşlık
Hatırlar mısın bilmem hani vardı ya,
Bizim kapı komşumuz İsmet teyze
Onun penceresinin altına oturmuştuk
Pırıl, pırıl güneşli bir günde,
Senin elinde Yılmaz Güneyn kitabı ŞALPA
Benim elimde Aziz Nesin'in kitabı ZÜBÜK
İşte o gün hayatımızda unutamayacağımız
bir damgayı yedik.
Herkesin dilinde komünist oluverdik.
Ah be İsmet teyze seni ne çok severdim bilirsin
Beş vakit namazında, niyazında bir kadın diye
Komünist kitabı okuyorlar demişsin
Sana mı düştü beni şikayet etmek babama
Sana mı düştü
beni şikayet etmek
babama
Başladı tüm yasaklar göz açtırmaz oldular bana.
Sıkıntıdan sinirlenirdim, kızardım bazen sana
Giderdim, taş toplardım camını kıracağım diye
Planlar kurardım hava kararınca dek
Ama yapamadım,
taşlar elimde kalırdı
atamazdım.
Gizli, gizli buluşurduk Erdal'la
Ben ona yazdığım şiirleri verirdim

O bana yırtılmış kitap sayfalarını getirirdi
Neye yarar artık ismimiz komünistti.
Ah Erdal, ah biz ne güzel arkadaşlık değil mi
Özlüyorum şimdi o demiryolunu,
Raylar üstünde yürümeyi,
Hani o makasçı vardı ya şişmanca
tren gelirken rayları değiştiren.
Ne çok severdik onu kızdırmayı,
Elinde sopa koştururdu bizi.
Bazen söylenirdi babam,
Sen bu kafayla gidersen olursun kaldırım mühendisi.
Ben o kafayla gittim oldum kaldırım mühendisi
Seni taktir ediyorum baba,
Her akşam İstanbul sokaklarında,
Sırtımda resmi üniforma,
Durmadan kaldırımları arşınla.
Ah Erdal ah,
Sen tatlıcı Nailin oğlu olarak kaldın
O güzel Ortaklarda Nail ustanın dükkanında
Ben ise fasulyeci Mustafa'nın oğlu olarak
Önce İstanbul,
sonra Şanlıurfa,
daha sonra Kocaeli,
şimdi İzmir sokaklarında.
(2000 yılı İzmir'e atanınca.)

Ziya Bekar

Çocukluktan Geleceğe

Koşun çocuklar koşun,
Gün sizin gününüzdür.
Belki bugün mutlusunuzdur,
Ama yarın belirsiz bir gün.

Yaşam derdi çökkünce omuzlarınıza,
Fırsat bulup bakamayacaksınız etrafına.
Bakacaksınız uzun geçmiş yaşamına,
Şaşacaksınız dünyada yararlı olamadığına.

Caba harcayacaksınız her günden daha çok.
Belki aradığını bulamayacaksınız. Yok.
Mutluluk arayacaksınız yarına bakarak,
Belki bulamayıp geçireceksin şok.

Şoka girerek şuur kaybına uğrarsın,
Geçmişten geleceğe hayal kurarsın.
Bu kan emici, sömürü düzene kızarak,
Kitabını defterini dürmeye çalışırsın.

Ziya Bekar

Deniz

Sabahın tan yerinin ağarışında
Doğan güneşin parlayan ışıklarında
İzmir konak meydanında
Karşımda iki deniz
Biri sonsuzluğu gösteren deniz!
diğeri yaşayan deniz.
yaşayan deniz.
Durgun ve sakinliğini gördüm
Masum bir yüzün vardı
Umutlarını rüzgara bağlamıştın
Hırçın dalgalarda,
Hoyratlığını, haytalığını göstermek için
Ama gülen gözlerinle sevecensin
Korkutuyorsun beni bu halinle
Biri sen, sonsuzluğu gösteren
Konak meydanına bakan deniz.
Diğeri o yaşayan deniz, yaşayan deniz.

Sen!

O! yaşayan deniz!
Benden bir parça aldın
Sürükledin onu enginliklerine,
İçine çekerken fersah fersah
Bende yok olma korkusu
Üstünde tutarsan martılar gibi
Bende yaşam kokusu.
Bir zamanlar bak oğlum dediğimde
Vardı hep, bin özürle gönül almalar
Saygının en güzeliydi ruhumda baharlar
Şimdi ne oldu böyle,
Hayatına iki denizden biri girdi
O da yaşayan denizdi
İki eli, iki gözü, iki kulağı vardı
Bir peri kızı sanki çaktı seni kendine
Bana boyun eğmen suskunluğun niye
Ne bir özür, ne bir gönül almalar
Saygıda kusur var, ruhumda son bahar
Sebebi,
Hayatında yaşayan bir deniz
ve ona bağlı sorunlar.

Olsaydı keşke,
Sonsuzluğu gösteren deniz.
Olsaydın!
Keşke o sonsuzluğu gösteren deniz.
Umutlarında rüzgar durduğunda
Ne hırçınlığın kalır. Nede hoyratlığın
Alırdım seni kucağıma,
gönlümün enginliklerinde,
Ninnilerin en güzelini fısıldardım kulağına
Sen benim en güzel varlığım
Hem baharın, hem yazın, hem de kışın

Sen her mevsimsin,
vazgeçilmez tadımsın!
Sen her mevsimsin,
vazgeçilmez tadımsın!

2007 Eylül

Ziya Bekar

Doğudan Doğmak Batıdan Batmak Vardır

Doğu nedir?
Ey güzelim söyler misin bana?
Hepimizin bildiği bir yön müdür?
Yoksa, bulutların kızıştığı,
Tan yerinin ağardığı,
Karanlığın aydınlığa dönüştüğü
Güneşin battığı yer midir?
Doğudan doğmak vardır
Bir güneş gibi, saf ve temiz
Sıcak mı sıcak.

Sımsıcacık.

O güneşin ki!

Aydınlığı vardır.

Gülen gözlerle kalpleri saran.
Günün yarısı on iki saat
Gerçek yüzünü göstermek
O gerçek yüzün altında
Gerçek olan her şeyi göstermek
At gözlüklerini takarak değil
Çerçeveyi geniş tutmak
Büyük resim çizmek için
Büyük resim başarı demek.
Başarı yoksa,
O büyük resmi,
Geniş çerçeveye çizemediğindedir.
İşte o zaman
Sarar etrafını korkular
Kaybolur en güzel günler,
Mutluluklar,
Yüreğinde başlar burukluklar
Arkası sıra gelir yokluklar.
Ana ağlar,
baba ağlar,
Yar ağlar,
yaren ağlar.

Günün yarısı on iki saat dolar...
Güneş dağların arkasına dalar
Havada yavaş yavaş karanlıklar
Yanar Edison icadı lambalar
Bir maşaya oturmuşsun
Yaşadığın günün muhakemesi var
Düşündükçe gelen pişmanlıklar
Düşündükçe gelen mutluluklar.
Batı nedir?

Ey güzelim söyler misin bana?
Güneşin battığı yer midir?
Yoksa, dağların ardına kaçarak
Yarılan bulutların yandığı
Ve kızıştığı
Ardından kayıplara karışıp
kaybolmak mıdır?
Batıdan batmak vardır

Sıcak mı sıcak
Simsıcacık umutlarla
Kucaklamak vardır
Senin sevgini ve bedenini
Sarılmak vardır, hiçbir şey düşünmeden
Uyumak vardır,
Etkileyen o güzel nefesinden.
Üstümüzü örtmek vardır,
Titreyen, titreten bedenlerimizden.
Günün yarısını tamamlamak vardır.
Batıdan batmak vardır
Karamsarlıkları, umutsuzlukları atmak vardır
Kalemi eline alıp
Yazmak vardır.
Günün muhakemesini yapmak vardır.
Her şeyi bir tarafa bırakıp
Yirmi dört saati tamamlamak vardır.
Güzellikleri yaşamak vardır
Gün batımından, gün doğumuna
Uyumak vardır
Yirmi dört saati doyasıya yaşamak vardır.
Güne yeniden başlamak vardır
Bulutları yararak
tan yerini yaratmak vardır.
Çeyrene çevrendekilere
ışığını yansıtma vardır.
Açıkçası, doğudan doğmak,
Batıdan batmak vardır.
Yirmi dört saati
dolu dolu yaşamak vardır
Yeniden doğmak için
Işığını yansıtma vardır.
Sonuçta, insan olmak vardır
Tüm canlılara ışığını yansıtma vardır.
"Demir değnek eğilene
Demir çarık delinene kadar"
Yirmi dört saati
dolu dolu yaşamak vardır.

Ziya Bekar

Dolunay

Bir yaz akşamıydı
Balkonumda oturmuşum güzelim
Çilingir sofram da kurulu
Saatler yirmi ikiyi gösteriyordu
Gök yüzüne bakıyorum
Bir şeyler var orada
Sanki görünmeyen bir el
Birde fırça var.
Şanıyorum ki
Ünlü bir ressamın
Yağlı boya tablosunu seyrediyorum
Doğudan yükselerek geliyor
Gizemli bulutlar arasında
Dolunayı seyrediyorum
Yavaş,yavaş ilerliyor
Sanki meçhule gidiyor
Beni de götürürcesine.
Oturduğum yerde,
Çilingir soframın başında,
Gizemli bulutlar ve dolunay
Bir yaz akşamı balkon
Sen olmadığın bir yerde
Peşi sıra beni de sürüklüyor
Sonsuzluğa ve sonsuzluk içindeki
Bilinmeyen meçhul dehlizlere.

Ziya Bekar

Dostca Dostluklara Doğru

Ali,Veli. Ahmet, Mehmet
Ayşe, Fatma, Zeynep, Emine
Verin ellerinizi ellerimiz birleşsin
Kötü kem gözler nazara gelsin
Verin kalplerinizi,gönüllerimiz birleşsin
Dostça, dostluklara doğru
Hep beraber, hep birlikte
Yürüyelim can pare tek yürek
Bu ülkeyi bu toprakları
Başımız dik yürüyelim severek.

Ziya Bekar

Dün

Dün yaşandı arkada kaldı,
Dünden kalanlar yarın yaşanacak,
Yaşanan yarınlar dün olacak
Dünden ders alarak, yarına umutla bakılacak...

Ziya Bekar

Düş Yakamdan

Ya sev beni
Ya çek git,düş yakamdan
Gururumla oynatmam
Gururunla da oynamam,
Hiçbir şey söyleme.
Çok şey söylemek isterim
Söyleyeceklerimin yanında
Konuşmamayı yeğler,
Susmayı tercih ederim.
Sadece sana
Güle, güle demekle yetinirim.

Ziya Bekar

Ey Cumhuriyetin Çocukları

Saz tutan eller,
Söz söyleyen diller,
Onları seyreden bizler,
Titredi bedenler,
Sağ olun ey yarenler...
Anadolu'm ey Anadolu'm!
Nedir bu nifak ve zulüm!
Şokakta ne işi var çocuğun,
Öldü' vebali kim bunun!
Kardeş diyen diller! Yok olun.
Ayrıştır, karıştır,
Düşman yarat çarpıştır,
Doğacak olana,
Doğmadan ölümü tattır
Kardeşim! Acı kin yaratır.
Bizi var edecek sözdür, sazdır.
Kışımızı bahar edecek yazdır
Demokrasi olmazsa olmaz farzdır,
Ey cumhuriyetin çocukları,
Haydi, yeniden Atanın adını yazdır.

Ziya Bekar

Ey İstanbul Aşığım Sana

Ey İstanbul aşığım sana,
Seninle yaşamak bir abı hayat,
Boğaz ve haliç benim için
bir bengisu.
Üsküdar da iskeleye aborda
Yapan bir gemi.

El ele tutuşmuş,
Göz göze bakışan iki sevgili.
Sabahın mahmurluğu var,
tüm insanlarda,
Abus insanlar bulunmaz bu mekanda,
Acem borusu satan benim çingenem,
Kömür gözlüm, esmer yüzlüm
köşe başında.

Bağırtnkanları görüyorum
Üsküdar eski meydanında.
Uçuk sarı benizli bayanlar çalışırdı,
Denize nazır sigara fabrikasında.
Öğleyin paydos dendi mi?
Doluşurlar şemsi paşa parkına,
Aşkların en güzeli yaşanırdı,
Parkın her köşe başında.
Kuş konmaz camisinde,
Ne hoş dururdu karşımda,
Ey İstanbul aşığım sana.
İki vapur çığılığı,
Üsküdar vapur iskelesinde
Bitmeyen bir yolun yolcuları
gider gelir
Beşiktaş, Eminönü, Üsküdar arası.
Beşiktaş
Eminönü
Üsküdar arası.

Ziya Bekar

Gelin Dünyayı Hep Birlikte Kurtaralım

Gelin hep beraber koşalım
Kirlettiğimiz dünyayı,
İyi ve güzel bir gelecek için
Dünyayı hep beraber kurtaralım.

Kara bulutları kaldıralım
Aydınlık bir gelecek için
Rahat bir huzura varalım
Gelin dünyayı hep birlikte kurtaralım.
Gelin
    Dünyayı
        Hep birlikte
            KURTARALIM.

Ziya Bekar

Gitmek ve Kalmak

Biten bir şeylerin ardından, belkilerle başlamak
Giden bir şeylerin ardından, gelecek bir şeyleri aramak,
Arayış içerisinde olmak, bir şeyleri arayarak...
Su akarken ne hoştur, bardağı doldurmak,
Çeşme kapalıyken, bardağı uzatıp doldurmaya çalışmak,
Gidenlere güle güle deyip üzölmek,
Geleceklere ve gelene hoş geldin deyip sevinmek,
Değil midir ki? .. İnsanı insan yapan beden ve ruhtur.

Düşünüyorum,
O halde insanım dercesine,
Varlığım düşünmenin tamamlayıcısıdır,
Değerli olan bir şeyler yokken bekleyebilmek,
Yada kalan yerden bir şeylerle devam etmek,
Gidiyorum bu şehirden, Kaçarcasına gitmem lazım,
Her şeyi ben bilirim diyen, şerefini çignemiş,
İki yüzlü,riyakar, cıvık, sahtekar ve düzenbaz insanlardan...
Gitmiyorum diyerek, bu şehirde bekleyebilmek,
Düşünmek, beklerken düşüncelere dalmak...
Gitmenin bir kaçış olduğunu bilerek
Gitmeyi göze almadan beklemek...
Vadide atılan çığlıklar da seni dinlemek...
Şahidimdir gök kubbe neden mi?
Kaç kere seviyorum dedim, kaç kere aldandım,
Her şeyin saklandığı yerdir de ondan...

Şimdi gelme artık istemiyorum? ..
Ağıştım yalnızlıklara,
Ağıştım geçmişte kalan anılarıma,
Yeri gelir islanırım yağın yağmurda,
Yeri gelir üşürüm ve donarcasına,
Yüregime yağın karlarda...

Ziya Bekar

Gurbet Kuşları

Gurbet kuşları,
Gidişin hatırlatır bana sonbaharı
Gurbet kuşları, gurbet kuşları
Yalnızlık içimde bir acı
Ne olur be hancı
Şuraya bir yatak ser, uzanayım!
Sevgiliye kırılan kalbime acı
Yorgunum bitkinim be hancı
Sevgim aşkım uzaklarda kaldı
Bana derdi ıstırabı bıraktı
Şuraya bir yatak ser
uzanayım be hancı
Unutma hancı
Elimden kadehler düşmesin
İsmin dudaklarımdan gitmesin
Ayrıldı diye sitem kar olmasın
Ne olur be hancı
Şuraya bir yatak ser,

Unutma hancı
bu ruh,
bu beden
Uzanmak ister
Son baharı, kışı, yazı
Kahverengiye karışmış,
yeşil içinde sarıyı
yazda sığağı kışta soğuşu
kendi içinde yokluğu,
burukluğu,
kaybolmuşluğu
yaşamak ister.
Gurbet kuşları,
gurbet kuşları.

Ziya Bekar

Günaydın

Bir ocak 1999'un ilk sabahı
Dışarıda pırıl, pırıl bir güneş.
Ortalık sessiz ve sakin,
Kuşların cıvıltısını bile duyamıyorum.
İlk sabahın ilk saatlerinde,
Tamtamına 360 derece,
Dönen Koltuğumun üzerinde,
Penceremden dışarıya bakıyorum.
Bazı evlerin bacalarından,
Dumanların yükseldiğini görüyorum,
Kıvrıla, kıvrıla.
Belli ki uyanmışlar
Anneler, gelinler ve genç kızlar.
Bahçelerdeki güller açmamış.
Derin mi derin uykudalar.
Bir gül var ki nadide,
Tek mi tek, onu çok seviyorum.
Uyandırmaya kıyamadım
Ama dayanamadım.
Dayanmak mümkün mü gülüm?
Güller, koklanmak içindir gülüm,
Dalından koparılmak için değil.
Bu nedenle gülüm,
Gülümün sesini duymak,
Sevgiyle coşmak istedim.
Gülüm nefesini hissetmek
Boynumda, omuzlarımda, tüm bedenimde,
Açıkçası gülüm, Aşk ve meşk.
Dayanamadım gülüm,
Sensizliğe dayanamadım.
Sensizde kalamadım.
Sessizliği seninle bozmak istedim.
Ve seni uyandırdım.
Uyandırdım işte seni
Tatlı bir ALO sesiyle.
İşte şimdi mutlu oldum
O güzel sesini duydum
Seni tüm benliğime soludum.
Tükenmez bir nefes gibisin.
Seni tüm içtenlikle soludum.
Artık değmeyin bana
Ben böyle mutluyum.

Ziya Bekar

Güzel Ve Çirkin

Penceremden baktım,
Lapa,lapa kar yağıyor.
Her taraf bembeyaz olmuş
Gözlerim kamaşıyor.
Fırladım sokağa
Sevgi ve coşkuyla
Gökyüzüne baktım
Ardından doğaya
Ağaçların dalları eğilmiş,
Bürünmüş beyazlıklara.
Gelinlik mi giydiler?
Yoksa kefene mi büründüler?
Çığlık çığlığa bir ses
Şevinç nidalarımı bunlar?
Yoksa matem mi var?
Dışarıda çocuklar,
Kartopu oynuyorlar,
her şeyden habersiz,
çığlık çığlığa.
Arzular sonsuzluğa,
Duygular keşmekeş
Kışın zulmü yeni başladı
devam ediyor.
Dertler ve çileler durmadan sürüyor.
Ömürler ya çadırda ya prefabrik geçiyor.
Vücut yoruluyor,insan çöküyor.
Depremin ardından açıda olsa,
Hayat devam ediyor.
Artçılar,
Artçılar durmadan sürüyor
İnsanlar çığlık çığlığa koşturuyor.
Zorda olsa mücadele devam ediyor.
Tabiatın kanunu bu, yine galip geliyor
Hayat bu çığlıklarla geçiyor.

Kasım 1999

Ziya Bekar

Haberciden Haber

Haberciler hırçınlaştığını söylüyorlar,
Üzülme sen, senin sessizliğinde ben varım.
Rakkaslı bir ortamda kendimden geçercesine
Rakkaseler eşliğinde, raks etmek istiyor gönlüm.
İpnotize ediliyorum bir sihirbaz tarafından,
O sihirbaz sensin güzelim.

Yar toprağı, yerin içine gireyim,
Elimde ufacık bir tohum olsun,
Toprağı onu gömeyim, umutla yeşersin,
Güven duygusu versin, seven gönülleri süslesin,
Üç boyutlu olsun umut ve umutsuzluklar da
ümidimde, ümitsizliğimde sensin.
Lades demeden sana, beni sen ladesle
Tebessümlerim senin üstüne kurulu,
Elveda diyemiyorum,
Nefretim ve kinim karanlıklara,

Haberciler hırçınlaştığını söylüyor,
Anlamıyorum niye, anlamakta istemiyorum.
Vedalaşmak bile zor geliyor bana,
Unutmak var senin içinde sensizliklerde,
elimde ufacık bir tohum olsun,
Toprağı onu gömeyim umutla yeşersin
Canavar ve canı ilan ederim onu koparanı.
Umudumda umutsuzluğumda sensin,
Haberciler,
hırçınlaştığını söylüyor,
Üzülme sen,
senin sensizliğinde
ben varım.

Ziya Bekar

Hasret Sancısı

Saat yirmi üç
Daha gece yarısına bir saat var.
Ben yine ayaktayım
Yine başladı içimdeki sancılar.
Baykuşlarda ötmüyor
Ateş böcekleri hani nerede?
Onlarda uçmuyor.
Doğum sancısından kıvranan kadın gibiyim
Herkesin evine çekildiği
Kuşun kurdun yuvasında uyuduğu
Eskiden yarasalarda uçardı,
Şimdi onlarda yoktu.
Bu geceyi, bu gecede
Ben niye hala ayaktayım?
Ah! ah! Tanrım bu geceyi
Tanrım; neden bu geceyi yarattın?
Bak yine gözlerim yaşlı,
Bak yine ellerim havada
Sana yalvarıyorum.....
Sana yalvarıyorum.
Parlak ve sönük yıldızların altında
Garip bir insan.
Sana yalvarıyorum!
Parlak ve sönük yıldızların altında
Garip bir insan.
Ağzından düşmeyen bir dua,
Ayrılığa kahreden, sevgiye inanan
Garip, garip bir insan.
Tanrım; bu ayrılık ne zaman bitecek?
Kalbimdeki hasret sancısı ne zaman dinecek?
Seven eller ne zaman?
Seven kalpler ne zaman?
Ayrılık denen bu kötü kader,
Tanrım; ne zaman bitecek?
Gündüzü sevdiği kadar bu insan,
Geceyi ne zaman sevecek?
Bu hasret sancısı tanrım,
Ne zaman bitecek?

15/05/1984

Ziya Bekar

Hatırlıyorum

Hatırlıyorum şimdi seni
Ta geçmiş yıllardan
O okul sıralarından.
O altın sarısı saçların
Sararmış buğday başakları gibi
Alnından yüze dökülmüş zülfün
Barışı simgeleyen
Sanki bir zeytin dalı gibi.

O zeytin dalının altından bakan
zeytin taneleri gibi
O gülen yeşil gözlerin
Aşk susuzluğunda çatlamış
Kıraç topraklar gibi
O pembe dudakların.
Sevgi dolu hayat doluydun sen.
Hatırlıyorum,
şimdi hatırlıyorum!
Kimsenin el vuramayacağı bir yerde
Gönül bahçesinde yetiştirdiğim,
Suyunu ellerimle dökerek büyüttüğüm
Ve onu kalbime gömerek
Yıllarca gönül bahçemde yaşattığım
Solmayan bir gül vardı içimde.

Bir güldü nadide kırmızılarının en güzeli
En şerefliyi bir Bayrak gibi
Kırmızımı kırmızı
Damarlarımdaki kan gibi
Gönül bahçemden onu kopartıp
İşte o onun sahibi dercesine
Kırmızımı kırmızı o gülü,
Sana veriyorum,
kendimden geçercesine.
Adın H. Gülten
Soy adın .....

Hatırlıyorum o gülü alışını
Sevgi dolu parlayan gözlerini.
Hatırlıyorum,
Saf ve temiz, utangaç
Gururlu duruşunla
Yavaşça dudaklarından dökülen
Teşekkürler deyişini.

Ziya Bekar

Hayalim ve Ciddiyet

Sabahın erken saatiydi,
Yatağımdan doğrudum.
Ovuşturdum uykulu gözlerimi.
Hiçbir şey düşünmeden,
Lavaboya yöneldim.
Çeşmeyi açtım FISS.....
Su akılmıyordu
Küfrettim ve söylendim.
Bir maşrapa su aldım
Suya baktım ben, beni gördüm.
Kendime baktım,
Maşrapa içindeki suda
Öyle geldi ki bana
Gülümsemeye çalıştım
Hayalim ciddi duruyordu karşımda
Maşrapayı salladım
Sudaki resim dalga, dalga
Paramparça olsun istedim
Gülmeye çalıştım
Olmadı hayalim karşımda,
Ciddi duruyordu hala
Şaştım ve şaşırdım.

30/mart/2000

Ziya Bekar

Hayalim Ve Ciddiyet II

Akşam olmuştu,
Gün batımının son ışıklarında,
Penceremden dışarıya bakarak
Bir kere daha seyrettim hayalimi
Loş karanlıkta,
Çamda yansıyan hayalimi
Yine hep o aynı şey.
Ciddiyeti,ciddiliğimi koruyordu
Geçe oldu ay ışığında
Yürüdüm sessiz sedasız yollarda
Gölgeme baktım her fırsatta
Ciddiyeti ciddiliğini koruyordu
Her defa,her defasında baktım
Hep aynı ciddiyet.
Bin kere baktım hep aynı
Düşündüm, şaşılacak ne var bunda
Ciddiyet ben ve benliğimin içinde
Ben varım ciddiyetin içinde.

01 Nisan 2000

Ziya Bekar

Hayat Okulu

Ŗu dŖnya bir hayat okuludur,
Ŗonsuzluęa giden bir yol gibi.
İnsanları eğiterek modernleŖtirir,
İleriye adım atarak yolu kısaltırlar.

İnsan dikenli dalın ŖstŖnde bir gŖldŖr,
YaŖlandıkça durmadan yaprak gibi dŖkŖlŖr.
Elbet dŖnyada yaptığı iŖler kalır,
Bu iŖler sayesinde ilelebet alınır.

Ziya Bekar

İnsan

Dünya bir denizdir dalgaları durmadan
İnsan içinde yelkenleri açık bir gemidir
Durmadan ilerleyen ve bir an durup
Kaybolan kayıplara karışan insan.

Ömür o kadar kısa ki akıyor bir nehir gibi
Her saniye, her dakika ve her saat
En güzel şey insana, insanlara yararlı olmak
Ölüme benzeyen bir şey vardır o da kaybolmak.

Ziya Bekar

Kader

Her Şey kaderden oluyor,
Safsatası sürdükçe.
Bu milletin hakkını
Bir avuć insan tüketecek.
Şu nasırlı ellerin,
Hakkı sorulmadıkça.
Őunu herkes iyi bilsin
Alın yazı kader diye
Ne Şans ne kader gülecek.

Ziya Bekar

Kadınım

Sen,
Sen,
yine sen
Benim dünyamın kadınısın.
İnan yemin ediyorum,
Yüz bin kere yemin içiyorum.
Nadide çiçeklerden üstün,
Engin denizlerin kokusu sarmış seni
İyot kokulu kadınım benim
Koklamak istiyorum seni
Ama yoksun.
Meltem rüzgarlarına takılıp gittin
Melankoli bir dünyandasın.
Fırtınaların alıp götürdüğü,
Ben ise sarhoş bir yaşamdayım.
İyot kokularınla,
Tüm benliğimi sarmışsın
Sen kadınım!
benim kadınımsın! .....

Ziya Bekar

Kadınlarımız

Anamız,baçımız ve avradımız,
Suyumuz, ekmeğimiz ve aşımız,
Savaşta omuz omuza savaştığımız,
Bizim en kutsal varlıklarımız.

Üretime katkıda bulunuyor,
Ekonomi bunlarla yükseliyor,
Atatürk'ün devrimleriyle yürüyor,
Bizim en kutsal varlıklarımız

Göz nuru ile fabrikada tarlada çalışır,
Belki yarı aç yarı tok dolaşır,
Hep vatani güzel vatani için çalışır,
Bizim en kutsal varlıklarımız.

Vatana bir kuşak yetiştiriyor,
Atatürk'ü seven,devrimleri öven,
Bu yolda birlik içinde hoşgörüle yürüyen,
Bizim en kutsal varlıklarımız.

Ziya Bekar

Kırmızı Gül

Senin elinde bir kırmızı gül
Aşka sürüklüyor
Gözlerim dolgun,dolgun
Senin yüzüne bakıyor
Sanki kalbim hayalle dolmuş
Senin için atıyor
Gönlümden sana bir ses
Gel,gel diyor
Kalbim senin aşkın ile tutuştu
Bana merhem ol.
Yaralı kalbim senin için
Sevgi fişkırıyor.
Denizler gözüme kara
Görünüyor
Kalbim senin aşkın ile tutuştu
Bana merhem ol
Seninle tatlı, tatlı dost ve arkadaşça
Konuştuk
Arkadaşlıktan öte vazgeçilmez
Bir aşkta buluştuk.
Kalbim kor kesildi
Bedenim alevler içinde
kavruldum
Bana hep sen teselli ver
Tesellinle avundum
Kalbim senin aşkın ile tutuştu
Bana merhem ol.

Ziya Bekar

Kızıma Nasihat

Bak kızım sana bir şeyler söylüyorum.
Can kulağıyla beni dinle diyorum.
İster alay et ister gül,
Yaşın küçük şimdi anlamazsın.
Yaşın on sekiz oldu mu,
Kanın kaynadı mı,
O inçe zarif bedeninde,
Hisler uyandı mı.
Erkeklere ilgi duyduğun zamanı,
Unutma işte o anı.
Sever görünür bazı erkekler,
Bulandırırılar kafanı
sevgi nedir, gerçek sevgi diye sorarsan?
kırk dereden su getirirler
kivirirler yalanı.

.....
Tatlı o güzel hayallerine,
Seni alet edip üzerler.
Seni hüsrana uğratıp,
Bir kuş gibi uçup giderler.
Kızım bak sana söylüyorum.
Sever görünüp sevmeyenden,
Alay edercesine gülenden,
kendini korumanı bil.
sakın kanma ona,şuna,buna
sevmezler seni asla
bırakıp kaçarlar alçakça.
Seni seviyorum derse şüpheli ol.
Sakın ha ona teslim olma.
Kalırsın sonra tek başına.
Ne yapacağını anlayamazsın,
Şaşar kalırsın.
Şeytanlığın biri bin türlü
İçi kaynar olur fitne fecirden
Sen seversin canı gönülden
Hep hayal edeceksin baktığın pencereden
Bir bahçe içinde pembe boyalı,
Sarı panjurlu, cumbalı bir evin içinden,
Tatlı hayallerini süslersin.
Sever görünür seni gördüğü her yerde
sakın ha! istediği neyse bir ver de
Namusta biter sevgide
İşte o zaman aldatır seni kaçar gider,
El aleme seni reklam yaparak,
Senin tüm benliğinde depremler yaratır.
Kalırsın sonra bir başına.
Aklına gelince sana söylediklerime bak.
Almalısın bu söylenenlerden bir nasihat.
Senin o güzel hayallerini süsleyen,
Toz pembe gösterip bulutlara yükselten,
Sonra bir anda yüz üstü koy veren,
Değil mi dersin o aslında bir erkek.

Erkeklere kahretme kızım,
Çünkü babanda bir erkek.
Ama o bir sevdi,adam gibi sevdi.
Öyle erkekler var ki
Yeri gelince ben erkeğim der,
Hani nerede erkekliği!
İşte o öyle, öyle bir erkek ki,
Kendini üstün göstererek
Bırakıp gitmek var onun kitabında.
Bazıları vardır kızım,
Aldatmayı çok severler.
Hele sen sevince alır senden yüz.
yalandır kızım, seni yerler bitirirler.
Hevesini alınca kızım
Seni kenara koyarlar
Yedek lastik misali
Seni her zaman stepne sanırlar.
Zalim tuzaklarını başkalarına kurarlar.
Seni düşünmezler aslında,
Bir et parçası sanırlar.
Benim güzel kızım, bir heves uğruna
O güzel sırlarını da satarlar.
Senin dünyanı zehir edip yıkarlar.
Şakın buna izin verme,
Önce oku yaz, bir meslek al eline
Kavuş ekonomik özgürlüğüne
Sen seç o zaman seni seveni gönlünce
Sen, sen ol gerçek seveni bul.
Onunla bir ömür boyu hayat bul,
Yaşamayı et kabul.
Bu yazdıklarımından nasihat bul.
Her şeyi çok basit sanma ha
Sev sevil ama! gerçek sevgi olsun.
Kendini sakın, yem olarak sunma
Bu yazılanlara bakıp da
Erkeklere düşman olma.
Unutma babanda bir erkek.
Ama o bir sevdi adam gibi sevdi.
O adam gibi sevdi.
Adam gibi sevdi.

Ziya Bekar

Konak Karşıyaka Arası

Konak vapur iskelesinde,
Bir vapur düdüğü çığlık, çığlığa,
Ardından bir daha,
Bir başkası daha arkasından.
Vapurun içinde güverte de,
Gözlerim engin denizde,
Sessizliğimde, kendi içimde
fırtınalı hesaplaşmalar.
bir vapur düdüğü çığlık, çığlığa,
sessizliğimi bozdu,
sessizliklerim içindeki,
sessizlikleri.

Bir gürültü koptu,
Sonra titreyerek kalktı iskeleden,
Bir aslan kükreyişi gibi
Altımda masmavi bir deniz,
Üstümde gök kubbe.
Gemi elimde altın bir makas,
Deniz atlastan bir kumaş,
Krala dikilecek bir elbise
hasmı, has,
Kral giyecek herkes alkış verecek,
Bir çocuk çıkacak kral çıplak diyecek,
Tüm şamata bitecek, sessizlik çökecek,
Gerçeği dalkavuklar değil,
Geleceğe umutla bakan çocuk görecek.
Karşımda Karşıyaka,
Kollarını açmış bakıyor bana,
Vapur her saniye suyu yarışında
Bir adım daha yaklaşıyordu Karşıyaka ya,
Vapurdaki heyecan yavaşça durdu
Ayaklarım Karşıyaka sahiline vurdu,
Gemiden indim, Karşıyaka karşımda,
Duruyordu iskele ayaklarımın altında.

2001 eylül ayı

Ziya Bekar

Korkularım

Unutmak, unutulmuşluğun ötesinde
Sonsuzluk, sonsuzluklar içinde
Karamsarlıklar sarmış her tarafı
Alışkanlıklarımızın ötesinde
Bir ışık arıyorum bir ışık demeti
Bana yol gösterecek,
Hayatıma yön verecek,
Beni güneşin kızılıklarına götürecekt.
Unutulmuşluğun ötesinde,
Sonsuzluklar içinde,
Karamsarlıkları unutmuş.

Ziya Bekar

Köyde Yaşam

Çocukluğumu bir çocuk gibi yaşayamadım.
Okul görmemiş bir babanın elinde,
Okul görmemiş bir ananın elinde,
Bir fidan gibi büyüdüm boy saldım.
Çocukluğum, ah çocukluğum
İlimiz Aydın, ilçemiz Germencik,
Belde ortaklar, Köyümüz Balatçık
İşte bu köy benim köyüm
En güzel anıları, en güzel yılları
burada yaşadık.

Evimiz köyün tam ortasında
Odanın biri bakardı köy meydanına.
Köy meydanı deyip geç'me ha
Bir çınar ağacı vardı meydanda
Osmanlıyı görmüş, onunla büyümüş
Sonra Yunanlıyı, İtalyan'ı tanımış
ve sonra işgali görmüş.
Geçen zamana aldırmadan büyümüş, büyümüş
Ne esen rüzgara, ne lodosa nede fırtınalara
Herkes onun gövdesinde ve kollarında
Nelere şahit oluyordu o köy meydanında
Sürekli akıp giden su sesine mi dersin
Günde beş kez okunan ezan sesine mi
Bayramlarda köy halkının toplanıp
Çocukların yürürken söyledikleri
"Dağ başını duman almış
Gümüş dere durmaz akar"nidalarına mı?

.....
.....
.....
Bir gün köy meydanında
Oturan koca adamlar vardı ya
Tutuştular bir iddiaya
Kaç kulaç çevirir
Bakarlar çınara
Kimi der beş,kimi der yedi
Kızışır ortalık bu iddiayla.
Kalkılır kulaçlar açılır
Tam beş kişi sonra eller kavuşur.
O çınar ulu bir Çınar
Tohum toprağa düştüğünde
İlk misafir ilk yerleşendi
Ne tohumlar düştü toprağa
Onunla birlikte
O kendini yaşama verdi
Direndi tüm zorluklara
Diğerleri yok olurken
Ve geldi o bugünlere.
Yoldan eve girişte kocaman bir kapı
Onun ortasında da küçük bir kapı
İçeriye girdin mi sağ tarafta
Evimizin, vardı uzunca bir hayatı

Sol tarafta sırasıyla önce bakkal dükkanı
Ona bağlı kileri ve hayvan damı.
Önünde kocaman bir bahçe
Hele ilk baharla birlikte
Hayata hasırlar serilir, minderler atılınca
Değmeyin bize
Zemheride tutsak olduğumuz
odadan çıktık dışarıya

Kanımız da donmuyor artık
Ocağa meşe ve zeytin odunu da atılmıyor
Biz gaz lambası eşliğinde ders çalışırken
Ocak karşısında ısınanlarda yok.
Bir Hıdrellez meşalesi yanar
Kanlar ısınmıştır vücutta
Ilık, ılık damarlarımda akar.
Bahçemizde yeşeren ağaçlar
Rengarenk çiçeklerini açarlar
Ne rüzgar, ne yağmur nede soğuk var.
Ah anne ah ben çocuk değilmiydim
Beni sokağa salmazdın oynamaya
Hani o koca kapı vardı ya
İşte onun aralıklarından bakardım
Sokakta oynayan çocuklara.

.....

.....
Bir tarafta Kaymakam dağı,
Bir tarafta Gök burun tepesi
Dağda zeytini, ovada inciri
Ah Balatçık senle yaşamak ne güzeldi.
Ben hiç gök burun'a çıkıp uçurtma uçurtmadım
Gök yüzüne bakıp hayallere dalmadım
Mavi atlastan yapılmış yatağa uzanıp
uykuya dalamadım
Beni uyandıracak birilerini hiç mi hiç aramadım
Ben farklıydım, farklı yaşadım.
Ben hiç mi hiç çocukluğumu yaşamadım
Ben o kocaman kapı aralığından baktım,
baktım,
baktım,
bakakaldım....

Bir gün anlatacağım demiştim
Çocuklarımla birlikte
çocukluğumu yaşamayı
Bazen durun diyerek başlayacaktım anlatmaya
Ben bir çocuk iken on yaşında
Gece saat üç uykunun en tatlı anında
Uyandırılmanın ne demek olduğunu bilir misin?
İşte ben uyandırıldım.
Uyandırıldığımda bazı zamanlar ağlardım
Hayat bu oğlum derdi babam
Yaşamak için uykuyu bölmek gerek
Ve yaşamak için çalışmak gerek.

Bir eŖeđimiz vardı karakaçan
Sevimlimi sevimli kapkaraydı
Kara iri gözleri vardı.
Her geçe saatin üçü
eŖek üzerine bindirilip
İki kilometrelik yolu gider gelirdim
Köyün çıkışındaki mezarlığı geçerken
Korkar hep ürperirdim.
Saat dörtte ekmekler fırından çıktığında
Fırıncı Halil dayı ekmekleri yerleŖtirdi
EŖekteki sarılı kasalara
Elimdeki listeye göre bazen yüz elli bazen iki yüz
Ellide simit koydu mu tamam
Beni de eŖeđe bindirir
güle, güle der yolcu ederdi.

Ah Halil dayı ah
Ŗen ne iyi bir insandın
Öldüysen Allah rahmet eylesin
Yaşıyorsan Allah uzun ömür versin.
Saat altıda köyde olurdum
Elimdeki listeye göre ekmekleri ev, ev dağıtırdım.
Sonra çıkar köyün içinde simitleri satardım
Avazım çıktığınca bağırırdım!
Sökenin unundan
Balatçık yayla pınar suyundan
Yeni çıktı fırından
Almayan bin piŖman
Susamlı tavuğumdan
Haydi taze simit! ! !
Ey benim güzel oğlum diyecektim
Sen bu Ŗartlarda hazırlanıp okula gittin mi?
Tek bir sınıfta dört ve beŖinci sınıflar yan yana
Bir öğretmenin ağzından ders dinledin mi?
Ah be oğul ah diyecektim
Söz sırası geldiğinde bu yazılanları dinleyecektin.
Biz çocukluğumuzu çocukça yaşamadık
Zeytin ağaçları altında

zeytin dalları gibiydik
dostluğu barışı onunla sembole ettik
İncir ağaçları altında
Toprağa düşen bir incir gibiydik
Biz yaşamdan tat almayı
Bir incirin tadına benzettik
Bir elimizde zeytin dalını
Diğer elimizde inciri
Kendimize meŖale yaptık.
Bugünkü varlığımız
Dürüst ve saygınlığımız
Yaşamdan tat alışımız
Geçmiş bizim teminatımız.

Ziya Bekar

Milyonlar Yürüdü

iki milyon insan oradaydılar
Ankara'da geriye çekildi dağlar
Gözleri yaşlı, el ele, göz göze, tüm insanlar
Atanın huzurunda bu vatan için ağlar

Ulusal basın gördü bizleri için için ağlar
Ancak sağduyulu basın bunu anlar
Onlarda derdini anlatacak bir basın arar
Atanın huzurunda bu vatan için milyonlar ağlar

Zor geldi basına, Milyonlar oradaydı demek,
Doğruları söylersem, dokuz köyden kovarlar diye mi?
Oradaydınız hepiniz bizleri seyrettiniz
Atanın huzurunda bu insanlarla dalga geçtiniz.

Harici bedbahtlar olacaktır. Onların hepsi dışarıda
Dahili bedbahtlarda olacaktır. Satılmış basında
Seçildi geldi yalan dolanla TMMM ye bir kısmı da
Satıyorlar bu toprakları, atanın hüzünlü bakışlarında

Bizler yollara döküldük, ister anlayın ister anlamayın
Elbet sesimizi, acı feryadımızı bir duyan olur
Çıkar önümüze Atatürk ışığıyla önderimiz olur.
Cumhuriyet ve rejim bu yobaz kesimden kurtulur.

Ziya Bekar

Mutlu Yarınlar

Bir gün çalacak kapını
Özlediğin o mutlu yarınlar
Seni götürecek o kurduğunun hayallere
Gördüğün düşlere
Üzüntü ve sıkıntı etme kendine
Ya bu gün ya yarın
Kapılıp kötü düşüncelere
İçin, için yeme kendini
Bak her sabah doğan güneşe
Hangi gün farklı doğarsa
şeni mutlu edecek odur
İşte o zaman inanamayacaksın kendine

Ziya Bekar

Osman

Türküler söyleniyor
Söylenen türküler beni aglatıyor
Halkimin bagrından doguyor
Onun yüregini, onun azmini,
Onun sevecenligini anlatiyor.
Benim türkülerim
    Bazen kederli, bazen yoksul,
    Bazen bir sölen, bazen bir okul
Bu türküler nesiller boyu söylenir durur.

Söylerken Osman bu türküleri
Elinde orak biçiyor ekinleri
Gönülleri deler geçer yanik sesi
Elinde parasi yok ki!
    Getirsin biçer döveri.
Kis gelip yagmurlar bastirip kar yagmadan
Ekinini kaldirsin harmandan.

Hakkini tam alamadan
Bugdayi tüccara sattı Osman
Yine basladi türkü yakmaya
Firtinalar kopardi gönlünde
    Feryat figan.
Günesin sicagindan bir parça almadan
Pesi sira gelir her seyde isyan
Uyku girmezdi gözlerine
Uzun kis geceleri dayan Osman'im dayan
Yatagindan kalkip
Gece karanliginda bir kenara oturan
Bir tarafta dört çocuk misil misil uyuyan
Düşünüyor
    düşünüyor
Gece karanliginda Osman.

Karanlik da aydinligi arayan
Bulur el yordamiyla Osman
Çakmagi çakar aydinlanir ortalik biran
Çakmagi söndürür, düşünür Osman
Karanlikta aydinligi aramak
Bu olsa gerek diye söylenir.
İçinde türkülerle umutlar yeserir.

Benliginde kendini
    Kendi içinde gitmek vardi
Gidecekti Osman uzaklara
Kisi çalisarak geçirmek için
Evine ekmek, evine aş, evine umut
Sevgi ve mutluluk getirecekti.
Yerinden dogruldu
Pencereden bakti disariya
Tanyeri agariyordu
Kara kara bulutlar vardi gök yüzünde

Agaçlar birbirlerine yakalasiyorlardi
Rüzgardan sallanarak
sanki fisildasiyorlardi.

Hiç bu kadar güzel görmemisti
Gecenin o saatini
Sabah ola hayrola dedi
Sigarasından uzunca
derin bir nefes çekti
tekrar sabah ola hayrola dedi.
Günesin yavas yavas doğusunu
Kara bulutlar arasından
Bir var oluşunu,
Birde yok oluşunu seyrediyordu.
Sabah olmustu ayrılık saati yaklaşıyordu
Herkes ayakta,
Hazan mevsimindeydi Osman.

Karisini ve çocuklarını öper
Elifim buralar sana emanet der.
Sirtında yatagi yorgani
düser gurbetin yollarına
Gurbetin yollari diktir,virajlidir,sarptir.
Gurbetin yollari
diktir,
virajlidir,
sarptir.

Yürü oğlum Osman
Sana her şey viz gelir tiris gider
Biraz gam, biraz keder
Oturup bir köseye içini çeker.
Geldigi yerde ekmek de suda paradır
Hem de bir kilogram bugday parası.
Bugdayi nasıl ürettiği gelir aklına
Almaz ekmeği kıyamaz parasına.
Duygular kesmekes paramparça
Osman kederlidir,
Osman gamlidir,
Osman'ın türküleri ondan yanıktır.
Osman gurbette bir Zeytin dalıdır.
Gurbetin kuru ayaz günlerinde
Kazmayı küregi alır eline
Sabahın soğusunda titreye titreye
Aksama kadar talim eder yarım ekmeğe.
Hiçbir sosyal güvencesi yoktur
Ne hak aramayı
Nede hakkını arayacağı yeri
Sendika nedir dendiğinde
Yenir mi, içilir mi. O ne ki?
Sigorta dendiğinde ben bilmem ki?

Umutsuzluklar içinde,
Umutsuzluklara doğru
umutla sarilir.

Kazmayı vurur topraga
Sonra sarilir kürege
Bazen dudagında bir türkü ölüme benzeyen
Bazen kulagında bir ses ölüme çağiran
Ama direnir Osman
Çalis Osman çalismaya devam.
Bir mektup gelir siladan
Gözleri piril piril olur
Okudukça mektubu Osman.
Bulundugu yeri unuttur,
Mektup

Mektup buram buram karisidir,
Boram boram çocuklaridir,
Boram boram köyüdür, evidir,
O mektup asktir, o mektup sevgidir.
Mektubun son sözü
Selamlar Osman'im, yigidim,
Seni özledim der bitiverir.
Gurbetin yollari diktir, virajlidir, sarptir.
Gurbetin yollari
diktir,
virajlidir,
sarptir.

Mektup her açilisında bir nefeste okunur
Son söz seni özledim der bitiverir.
Osman her seferinde hüzünlenir ve kederlenir.
Biraz daha zamani vardır Osman'in
Gidecektir artık
Bıçak kemige dayanmistir
Gün gelip çatmistir.
Dönüs zamanidir artık.
Umutların yeserecegi yere doğru
Düser yine yollara
Geldigi yere doğru
Köyüne esine ve çocuklarına doğru.
Hava kararmisti
sirtında yatagi yorgani
bes ay sonraydi, köyünde ydi Osman.
Umutları yesermisti beyaz mi beyaz.
Bulutlar gibi ak ve pak.
Özgürce uçuyordu
Gönlündeki kelebekler.
Kelebekler misali uçuyordu.
Çocukları pervane olmustu çevresinde
Elif sessizdi, ama gözlerinin içi gülüyordu
Namusuyla dört gözle beklemisti.
Evinin diregiydi Osman

Sevgiydi, askti Osman.
Yasadigi sürece caniydi,
Ölürse eger kefeniydi,
Mezar topragiydi
Onun için her seydi Osman.

Geç vakit olmustu
Ortalik zifiri karanlik
Çocuklar uyumustu
Şessiz ve sakindi ev.
Ask sevgi ve fedakarlik
Tuttu karisinin elini
Yatagina girerken Osman
Titrek bir sesle karisina seslendi
Hafif bir sesle karisini öperken
Elif, elifim diyerek
Ben benim içimdeki seni aradim.

Ben benim içimdeki seni aradim
Ben benim içimdeki seninle yasadim
Ben yatagima uzandigimda
Sen yoktun,sensizlikle sevistim
Ve sen olmadan
sen varmis gibi
seni yanimda hissederek
derin uykulara daldim.

Su an senin yaninda gerçekler içinde
Gerçekleri yasiyorum
Gerçekleri gerçekçe seviserek.
Gelecek çok uzak
Yasam burnumun dibinde
Saatlerce sevistik
Arzularimizi kamçiladik
Ömürleri törpülercesine.

Bedenim titredi
Ilıklarimden asil bir su yürüdü
Siki siki saril bana diyerek
Karanlikta yildizlari indirdik gökten.

Saat üçü gösteriyordu
Gökten indirilen yildizlar altında
Kendimizi küçük ölüme verdik.

Uyudum. Uyandigimda bir an
Ezan sesleri yükseldi dört bir taraftan
Derin duygular içerisindeyken
Sonucu belli olmayan,

.....
.....

yildizlar kaybolmustu
Misil misil kollarimin arasinda
Karim, mutlulukla
    huzur içinde uyuyordu.
Sabahin ilk isiklariyla
Minareden yükselen bir sel-a sesi
Kulaklarimi açtim pür dikkat
Hocada pek içten söylüyor hani
Gür tiz bir sesiyle
Hafiz burhanin tas plaklarini hatirladim
Ölen kimdi, acaba
Hatiri sayilir bir kisiydi galiba.

Hani issiz gecelerde, dört duvar arasinda
Ana rahmine bir su düşer
Dokuz ay on gün gelisir büyür
Dogum günü, çigliklarla dünyaya gelir.
Sessizce, çok sesli bir ortamda
Isim verilir.
Verilen isim, kulagina dualar okunarak
Üç defa üflenerek söylenir.

Hocada pek içten söylüyor hani.
Sessizce, çigliklar içinde dogan çocuga
Verilen isim, kulagina
    nasil üç kere söylendiyse
Ölünce de, verilen isim
    Minareden üç kez tekrar edildi.
Osman irkildi!
Ölen köyde çok sevilen biriydi.
Köyün en varliklisi,
Köyün en yaslisiydi.
Köyün akıl lokomotifi
Veli dedeydi.
Ah veli dede ah
    Sen koca bir çinar,
        devrildin ha.

Hoca pek içten söylüyordu hani
Söyle be hocam,
Bu güne dek okudugum sel-a'yi.
Her ölen için farkli okuyordun
Sen Veli dede için degil,
"Kaz gelen yerden tavuk esirgenmez" misali
..... için söylüyordun.
Hava aydinlanmisti
Elifimin uzun saclari
Hani saclarimi süpürge yaptim
    derler ya iste o cinsten.
Omuzlarima dayamis basini,
Göksüme dökülmüs saclari
Sanki gözleri gülüyordu.

Toz pembe hayaller içinde
Kim bilir ne tatlı rüyalar görüyordu.
Uzulca seslendim, Elif'im dedim.
Gülen göz kapakları aralandı
İçinde bir değil iki güneş parladı
Osman'im dedi,
Bir daha, bir daha
Osman'im dedi.

İçinde bir değil iki güneş parladı
Osman'im dedi.
İşte o sırada dışarıdan bir ses geldi
Osman, Osman nidalarıyla
Osman irkildi pencereye yöneldi
Gelenler Veli dede içindi.
Mezarlıkta mezar kazma isiydi
Tamam dedi Osman
Yıkandı. Abdestini aldı
Hazırlandı çıktı,
Kazma kürek elinde tastamam.

Mezarlığın yolu tutulur
Bir anda Osman'ın aklına
Köyünden gurbete gidisi gelir.
Ayakları bir ileri iki geri çekilir.
Osman bir anda irkilir
Gurbette değil köydedir.
Üç arkadaşı ile mezarlığa geldiler
Belirlenen yerde,
Kabe'ye bakan tarafa doğru
derin bir mezar kazdılar.

Veli dede artık musalla tasındadır
Öğle namazına müteakip
Cenaze namazı kılınır
Musalla tasından alınır
Eller üstünde mezarlığa tasınır.
Dualar ile birlikte
Toprağa verildi Veli dede.
Hocada pek içten okuyordu hani.

Doğdu gözünü açtı çigliklerle
Dünyayı gördü,
Büyüdü, gelişti dünyayı tanıdı.
Bir fide idi ağaç oldu meyve verdi
Ardından Çınar oldu
Çevresi torunlarla doldu
O koca çınar bir gün devrildi,
Öldü ve kayboldu.
Engin denizlerde su
Ovalarda sis
Yüksek tepelerde bulut oldu

Yeri geldi yağmur oldu.

Su

Sis

Bulut ve yağmur oldu.

Su

Sis

Bulut ve yağmur oldu.

Gördükleriyle, bildikleriyle,
Tanidiklarıyla yok oldu.
Yoklar ülkesine giden,
Ne ilk nede son yolcuymdu.
Her şey bitmiş köye dönülüyordu.
Veli dedenin çocukları
Hakkinizi helal edin diyordu.
Hakkini helal et denildi
Hocaya bir zarf verildi
Helal edildi haklar.
Mezarlık görevlisine dönüldü
Bir zarf verildi
Helal edildi haklar.
Bir zarf verildi Osman'a
Almam dedi Osman
Helal edildi haklar.
Muhtara gelindi para verildi
Mezarın yanında iki mezar daha
Tapuları alındı.
Mezar artık tescil edildi
Gördü ve düşündü Osman
Eskiden böyle miydi?

Devir içinde devran
Yürürdü kervan "eski tas eski hamam"
Neler değişti köyde neler
Eline alıp o kitabı bir okusan
Sayfalar dolusu yazılmış
Acayip mi? acayip bir ferman.
Neler değişti köyde neler
Bir devenin yürüyüşü kalmış
ta eskilerden.
Oda seyrekleşmiş yok olmak üzere.
Sık geçmiyor artık kervan
Hükümünü yitirmiş ipek yolu
"eski tas eski hamam"
Olayı da kalmamış artık,
Ne yapsın Osman.
Dünya dönüyor, yürüyor kervan,
Bu kervanda fincancı katırları da yok.
Düşünme yürü artık Osman
Köy köylükten,
İnsanlar insanlıktan çıktı artık.
Okun yaydan çıkıp gittiği gibi

Dünya dönüyor yürüyor kervan,
Sende yap Osman sil bastan
Yasamaya basla yeni bastan.

1991 Sanli Urfa

Ziya Bekar

Önemli Değil

Ne?
Nerede?
Kim?
Kiminle?
Önemli değil.
Bu?
Bununla,
Şu?
Şunun la,
Hiç önemli değil.
Ne? neredeyse
Sen buradasın,
Kimin kiminle olduğu değil,
Senin benim yanımda olman önemli.

Ziya Bekar

Sapanca Gölü

Bilir misin göl kenarında boy atmış çetin ceviz ağaçları...
Hep kucaklar gölgesinde ağırlar, sevdiği tüm dostları,
Orman içerisinde çıkmış kendiliğinden üzüm bağları,
Gözlerim kapalı dinliyorum huşu içerisinde saz çalan rüzgarı...

Kocaeli Adapazarı arası; Sapanca, gerdana takılmış bir inçi
Herkes Mavi ile yeşilin buluştuğu yerde paylaşıyor sevinci
Yakılmış mangallar, şişler köfteler yeniyor yanında Cin'i
Mavi yeşile bakmış, aşık olmuş sarılmış hangisi birbirinin gelini...

Ziya Bekar

Sen

Sen rüyalarımı süsleyen
Dünya güzelisin
Ruhumda fırtınalar koparan
Benliğimde depremler yaratan
Bedenimi sıkı,sıkı saran
Sen bir melankolisin
Senin yüzüne baktıkça
Ayna misali
Sende kendimi
Kendi benliğimde seni görüyorum
Sen benim aynamsın
Korkuyorum! .....

kem gözlerle sana bakmaktan
Kırılırsın diye
Seni kırmaktan korkuyorum.

Ziya Bekar

Sen Sen Ol...

Güneş alev olmuş yakıyor beni,
Ben bende değilim kaybettim kendimi,
Deste deste dağıttım sevgimi
Sen sen ol, sende sev seni seveni.

Ziya Bekar

Sen Ve Ben

Çiğliklarla geldim dünyaya,
Üstü toprak hanay bir evde.
Ne doktor, ne hemşire
Sadece ve sadece yaşlı bir nine.
Fırsat bulamadım,
Koşup oynamaya,
çevreme bakmaya.
Başladım tarlada çalışmaya,
Çocukluğumu bile yaşayamadan,
İşte ben bu toprakların ve
Köyümün çocuğuyum.

Sende çiğliklarla geldin dünyaya
Konforlu rahat bir hastanede
Doktor,hemşire gözetiminde
Sağlıklı bir bebek olsun diye
Acı çekmek nedir bilmedin
Hele toprağın sesini hiç mi hiç
Dinlemedin.

İşte sen sana o şartları sunan
O şehrin çocuğusun.
Ben okulsuz ve öğretmensiz bir köyde
Ben ne okul nede öğretmen gördüm
Keçi, koyun, sığırın ardında
Elimde kitap, defter ve kalem
A, B, C yi kendi kendime öğrendim
İşte ben bu toprakların ve
Köyümün çocuğuyum
Sen ise lüks okulda, en iyi öğretmende
Hatta özel öğretmenler tutulup
Özel dersler yanı sıra
Özel kolejlerde okudun
Elini sıcak sudan soğuk suya sokmadın
Sen bu çocuk yılını da
Bizleri düşünmeden kutladın
İşte sen beni bilmeyen
Bana yabancı o şehrin çocuğusun.
Ben branş ders öğretmeni nedir görmedim
Ne verildiyse onlarla yetindim
Fen dersini de matematiği de öyle öğrendim.
İşte seni ve beni eşit gösterip
Diploma veren liseyi bitirdim
İşte ben bu toprakların
Ve köyümün aydınıyım.
Gün gelip çatıyor
Ö,S,Y,M seni ve beni seçiyor
Binlercesini seçtiği gibi
Sen istediğin bir üniversiteye
Ben ise hayat okulunu kazanıyorum
Sen şehrin çocuğuydun
Şimdi şehrin genci oldun
Ben ise bu toprakların

Ve bu köyümün çocuğuydum
Şimdi ise bu toprakların
Ve köyümün genci oldum.
Hayat sana tatlı ve mutlu
Hayat bana acı ve isyankar
Hayat sana bir ralli yarışı
Bana ise Kaplumbağa yürüyüşü
Yıllardır sen hayattan memnun
Ben ise isyankarım
Sen sonunda büyük bir iş sahibi
Ben sonunda
Ürettiğinin karşılığını alamayan
Zor geçinen bir çiftçi
Sen alın terini sömüren bir tefeci
Ben yavaş,yavaş yok olmaya mahkum
Bir çiftçi ve emekçi
Sen şehrin ben ise bu toprakların
Ve köyümün insanıyım
Sen milletin efendisi
Ben ise köyümün efendisiyim.

Ziya Bekar

Seni Yakacağım

Şerefsizliklerin kol gezdiği bir ÷lkede,
Şerefsizler, şereflilerle
Şerefsizler meçlisinde,
Baskın çıktılar şeref üstüne,
Şerefler hep tutuklu cezaevinde.
Elbet bir gün gelecek sıra bize
Yüzler çıkacak bize gülen güneşe.
Sıcaklığında enerji ve güç bulacağım
O mutlu gülüşe
İşte o zaman seni yakacağım
Seni yakacağım.
Yok edeceğim,
Seyredeceğim o gidişe! ...

05/07/2008
Ziya BEKAR

Ziya Bekar

Sensizliğin Sendromu

Dün gece yine uykularım kaçtı,
Senin yokluğundu,
Issız gecenin karanlığında.
Yer de kara toprak, gökte kara bulut
Bir ışık arıyorum olmayan yıldızlardan
Ya da var olup ışığını bana yansıtmayandan...
Kim bilir kaç kere uyumaya çalışacağım,
Uyuyamadan çığlık çığığa...
Koşmaya çalışacağım,
Nefret ve kinim karanlığa...
Ağlıyorum, hıçkırıklarım düğümliyor boğazıma,
Erkek adam ağlamaz derler,
Kim derse yalan demiş,
Ağlamanın erkeği, kadını mı olurmuş,
Aşk silahından çıkan aşk mermisini yedin mi sen hiç...
Önce kalbime bir aşk kurşunu,
Yandı kavruldu kalp, hayatımı değiştirdi
Bambaşka bir insan yaptı beni,
Bazen sarhoş, bazen deli, bazen divane
Bazen de kula kulluk, emir eri...
Önce kalbe bir aşk kurşunu demiştik,
Sonra sarar tüm bedeni,
Bazen ayaklarım koşmak ister, koşamazsın
Bazen vazgeçmeye çalışırım, ama yapamazsın,
Ayakta dik durmaya çalışırım, bitiksin duramazsın,
Çaresizlik içinde yere yıkılırsın
Eğer işte o anda başucuma gelirsen,
Sorma bana hiç bir şey,
Ya sensizliğin sendromundayım,
Ya da sensizlik panik ataktayım...

Ziya Bekar

Sensizlik Sendromu

Dün gece yine uykularım kaçtı,
Senin yokluğundu,
Issız gecenin karanlığında.
Yer de kara toprak, gökte kara bulut
Bir ışık arıyorum olmayan yıldızlardan
Ya da var olup ışığını bana yansıtmayandan...
Kim bilir kaç kere uyumaya çalışacağım,
Uyuyamadan çığlık çığığa...
Koşmaya çalışacağım,
Nefret ve kinim karanlığa...
Ağlıyorum, hıçkırıklarım düğümliyor boğazıma,
Erkek adam ağlamaz derler,
Kim derse yalan demiş,
Ağlamanın erkeği, kadını mı olurmuş,
Aşk silahından çıkan aşk mermisini yedin mi sen hiç...
Önce kalbime bir aşk kurşunu,
Yandı kavruldu kalp, hayatımı değiştirdi
Bambaşka bir insan yaptı beni,
Bazen sarhoş, bazen deli, bazen divane
Bazen de kula kulluk, emir eri...
Önce kalbe bir aşk kurşunu demiştik,
Sonra sarar tüm bedeni,
Bazen ayaklarım koşmak ister, koşamazsın
Bazen vazgeçmeye çalışırım, ama yapamazsın,
Ayakta dik durmaya çalışırım, bitiksin duramazsın,
Çaresizlik içinde yere yıkılırsın
Eğer işte o anda başucuma gelersen,
Sorma bana hiç bir şey,
Ya sensizliğin sendromundayım,
Ya da sensizlik panik ataktayım...

21 Aralık2009

Ziya Bekar

Serçe Kuşun Kanadında Kan Var

Serçe kuşun kanadında kan var
Kaçarcasına,
Umuda bakış, özgürlük kokan
Kartal bakışları var,
Ölümlle yaşam arasında
İnce bir çizgi,
Son noktayı koymak var
Azimle!
Azmin elinden kurtuluş yok
Uçsuz bucaksız mutluluk var,
Serçe kuşun kanadında kan var.
Karganın küçümseyen bakışlarında
Hoyratlık var, düşmanlık var
Kırık kanayan kanada
Peş peşe gaga darbeleri var
Serçede gurur
Yıkılmadan ayakta durmak var
Umut bu yaşamak var.
Yaşama umutla bağlanmak var.

Ziya Bekar

Son Gece

Son gecem artık,
Kadehim elimde,
Sende yoksun yanımda,
Sensizliğe içiyorum,
Sensizliğe gömülerek.
Hazanda yaprakların döküldüğü gibi,
Kadehi her kaldırışında,
Solan yaprak gibi dökülüyorum.
Gülüyorum kendi kendime,
Bana deli diyorlar,
Bırak desinler be güzelim.
Ben içiyorsam,
sana ve kendime içiyorum...
Gün görmemiş, el değmemiş,
Sevgine içiyorum.....
Birde hazanda dökülen yapraklara.
Sanki sen yanımdasın,
Sanki tutuyorum o sıcak mı sıcak elini,
Sanki kokluyorum o esmer tenini,
İçim kararıyor,düşündükçe,
Düşündükçe sensizliği.
Son gecem artık
Kadehim elimde
Sen yoksun yanımda
Sensizliğe içiyorum.

Ziya Bekar

Son Tango

Kozalar çatladı,
Çıktı beyaz kelebekler.
Zifiri karanlıkta ışığı bekler,
Yirmi dört saat her şeydi onlar için
Sınırlı yaşamda koca bir hayat
Ve hayatın son dakikasında
Son tango!
Ardından veda, elveda
Yaşanmış ve yaşanmışlıklara karşı
İnat edercesine onlar, topluca ölüm.
Bu gün on dört temmuz
Seneye görüşürüz dercesine
Siyahın zıddı bir renk oldu gülüm.
Siyahın zıddı
    Bir renk oldu
        Gülüm! ..

14.07.2008

Ziya Bekar

Sonsuzluğa Bakıyorum

Perdeleri çektim
Camın kenarındayım güzelim.
Sonsuzluğa bakıyorum,
Kirpiklerim bile oynamadan
Sanki birileri var
Ortaliğı karıştıran,
Tozu dumana katan,
Gürültülü bir sesle gelen
Fakat görünmeyen.

Ziya Bekar

Sonsuzluk

Bir adam duruyordu
Her Şeyden habersiz dimdik
Gözleri dalmıŐ
Engin deniz sonsuzluğunda
Düşünceleri keşmekeş, boş
Kırık dökük, paramparça
Nedenler niçinler?
Çünkü sonsuz...
Donuk bakıŐlarda bir film Őeridi gibi,
Sonsuzluğun uzantıları
Her yöne aynı anda
Hayatın yolu, virajı, iniŐi çıkıŐıyla
YaŐamın acısı ve tatlısı.
Bu bir yol değil,
Son bir çizgi, bir boyut gibi
Yaşam denen yolda
Ne çizgiler tektir nede boyutları,
Gebedir her Şey, her yerde
Sonsuz sayıda canlının doğumuna
Başka boyutlar var,
Sonsuzluğa giden yolda,
Döner dolaşır kendi çevresinde
Zaman mefhumu yok,
Süreklilik var her yerinde
Sonsuzlukta sonsuzluk içinde...

21.09.2008

Ziya Bekar

Söyle At Gitsin

Söylenecek sözü söylemeyip,
Şakın söyleyemezlik yapma,
İçine atıp kahrolacaksan
O sözü söyle at gitsin
O söz söyleyeni rahatlatır.
O söz kime söylendiye
Kahrolacaksa o kahrolsun
Başın dik gezersin her yerde
Dostların seninle olur,
Kollar gözetir seni
Her zaman her yerde.

Ziya Bekar

Uyan ey halkım! . O derin uykudan

Ahtapotlar sarmış dört bir yanımızı,
Ses çıkararak yok emiyor kanımızı,
Uykudayız hepimiz duymuyoruz acımızı,
Uyan ey halkım! . O derin uykudan.

Bak yapraklar sarardı mevsim sonbaharda,
Aç gözünü bir bak, seçim var mart ayında,
dini kisveye büründüler, tatlı söze kanma,
uyan ey halkım! .. O derin uykudan.

Deprem sonrası çile bitmedi Van da,
Van'ın zengini İstanbul da zevk-i sefada,
Başbakan çıkmış şova Diyarbakır da,
uyan ey halkım! .. O derin uykudan.

Uyanda gör, gör bir kere ülkenin geldiği yeri,
Nelerin satıldı, gör peşkeş çekildiğini,
Tarihe dair neyin varsa, nelerin silindiğini,
Uyan ey halkım, o derin uykudan! .. uyanda gör.

Ziya Bekar

Vefalım Ve Aşkıım

Önce bir haber sal dene bakalım
Ondan iyi bir haber gelince
Kırmızı mendilin ucunu yakalım
İşte olur o zaman sevdalım,
Vefalım ve aşkıım.

Ziya Bekar

Ver O Güzel Elini

Hep bir bülbül olmak istedim
Glle muhabbeti öğretsin diye
Gönlüm a, susamış sevgiye
Ver o güzel elini güzel elime

Bu kavga, bu gürültü niye
İyi güzeli gösterelim gençliğe
Güzel düşünsün güzel görsün diye
Ver o güzel elini güzel elime

Biz kardeşsiz kardeşçe yaşayalım,
Bini bir yumruk, tek yürek olalım
in setti gibi dimdik duralım
Ver o güzel elimi güzel elime.

23/05/1976 Aydın Lisesi

Ziya Bekar

Yalan

Türkiye'nin havası dumansız hava dediler,
Zehir saçan kömürü al yak diye verdiler,
bizi verdikleri sadakalarla sevdiler,
Kapısına gidip iş istedik mi,
tekmeyle tokatla.... ettiler, git lan dediler...
işte ben bu yüzden isyanları oynarım...

Ziya Bekar

Yarın Niye?

Yarın niye?
Bir şeyleri bitirmekse eğer,
Anlatmak için, her şeyi herkese
Öyleyse bitirmeyi beklemek niye?

.....
Haydi gel şimdi...
Yarım kalanlar yarın olmasın
Ne dersen de bitir de!
Ondan sonra git öyleyse.

21.09.2008

Ziya Bekar

Yaşam Ve Ölüm

Her sabah güneşin doğuşuyla
Kadın erkek dökülür sokaklara
Renk cümbüşü olur birden dünya
Gözlerim açılır, dünya hoş bir seda

Yürü ya kulum der kimine Allah
Kimide hayata küser barışmaz vallah
Kiminin kafasında tilkiler meydanda
Yaşam güzeldir, dünya hoş bir seda

Aykırı giden bir gün çelmeyi yer
Dostlar kaybolur, gideler birer birer
Tek başına kalır, kararır dünya sonunda
Yalnızlık bir ölümdür, yaşam boş bir seda

Bir gün güneş batar, karanlıklar basar
Vücutlarda başlar çekilmez tüm ağrılar
Bir bir kapanır gözler dalar sonsuzluğa
Dünya kaybolur, yaşam boş bir seda.

28/02/2008

Ziya Bekar

Yorgunum

Yorgunum artık seni düşünmekten
Yorgunum artık,
Seni içime sindirememekten.
Sana bakıp kendimi görmekten
Yorgunum artık.

Ziya Bekar

Yuh Olsun Onlara

Yuh olsun onlara,
Ekmeğimize el uzatanlara!
Yuh olsun onlara,
İki yıla, sonsuzluğa sefa yapanlara!
Yuh olsun onlara,
İslam'ı kullanarak,
Seni beni kandırıp,
Bizleri Allah ile Aldatanlara!
Yuh olsun onlara,
Yuh olsun onlara.

27.08.2008
Ziya Bekâr

Ziya Bekar

Zor Bir Ülkede Yaşıyoruz

Gün öyle bir gün ki
Emeklerimizin talan edildiği
Soysuz insanların kol gezdiği
Zor bir ülkede yaşıyoruz

Sağıma bakıyorum utanıyorum
Soluma bakıyorum utanıyorum
Ne tarafa baksam utanıyorum
Zor bir ülkede yaşıyoruz

Soysuzların tüm çabası
Her türlü mikrobu topluma bulaştırması
İşte işin asıl utancı
Zor bir ülkede yaşıyoruz

İnsan onurunu ayak altına aldılar
Yılan, akrep gibi soktular
Zehrini utanmadan kustular
Zor bir ülkede yaşıyoruz

Her tarafta fırsat kollayan insanlar
Hastane kapıların da organ satanlar
Çıkarları için onurları kıranlar
Zor bir ülkede yaşıyoruz

Ana baba kıymeti bilinmiyor
Doğru sözler belli süre dinleniyor
Gün geçip doğru sözler unutuluyor
Zor ama zor bir ülkede yaşıyoruz

Tüm pislik insanlara sesleniyorum
İçimdeki onurlu direnişi kusuyorum
Esaret zincirlerini koparmaya çalışıyorum
Zor ama zor bir ülkede yaşıyoruz

Bir gün gelecek zincirler kırılacak
Saf ve temiz duygular hüküm sürecek
Güneş o gün farklı mı farklı doğacak.
Zor ama zor bir ülkede yaşıyoruz

Ekim 1999

Ziya Bekar